

La cererea populației, soldații români au botezat copiii din satul transnistrian Buhaiu.

Ostașii își primesc poșta de acasă, undeva, pe frontul ucrainian.

Generalul Racovitză — purtând pe piept „Crucea de Fier” — inspectează, împreună cu Statul său Major, podul construit de pontonierii noștri peste Bug.

Coloană de tancuri românești înaintând spre Odessa.

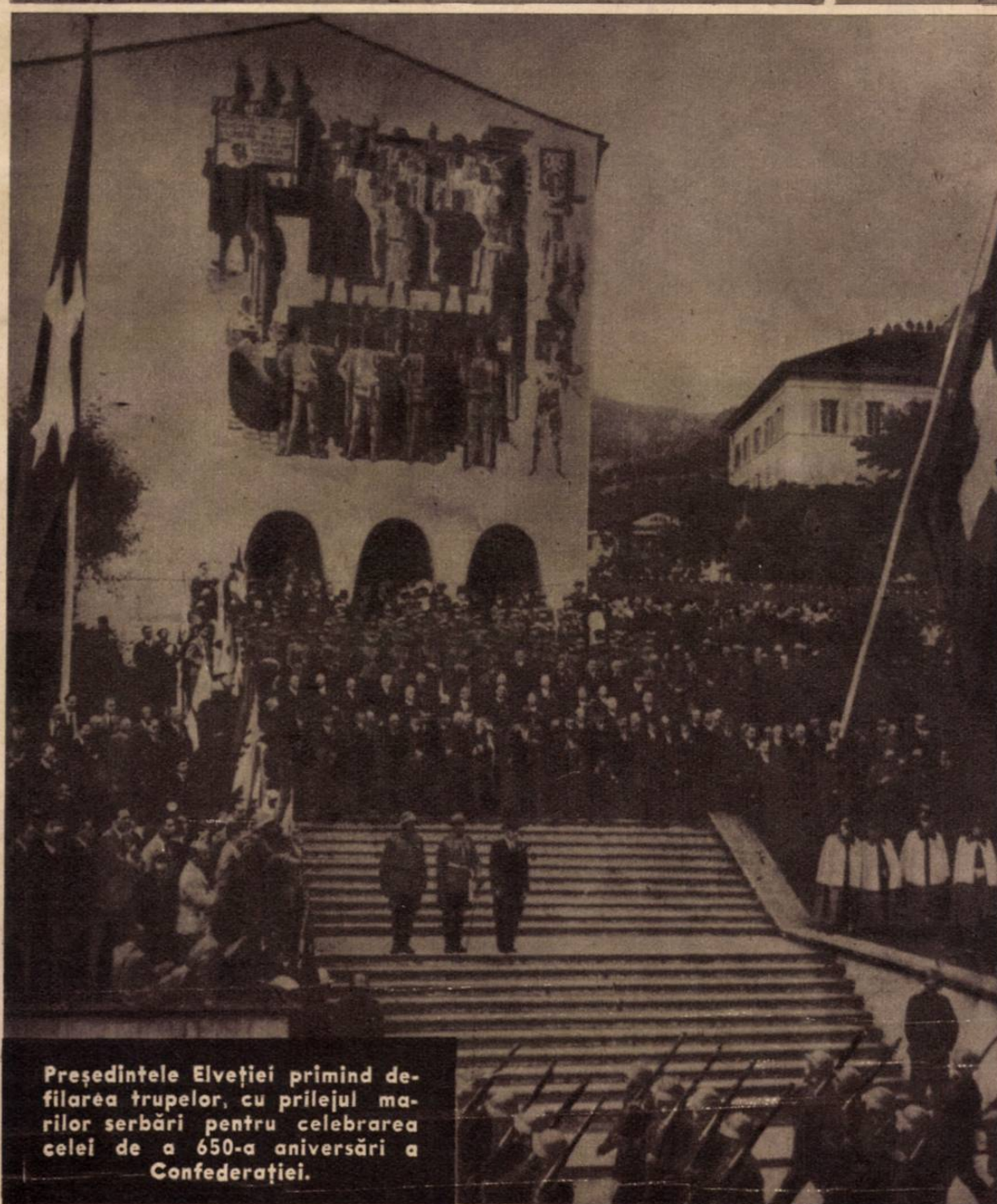
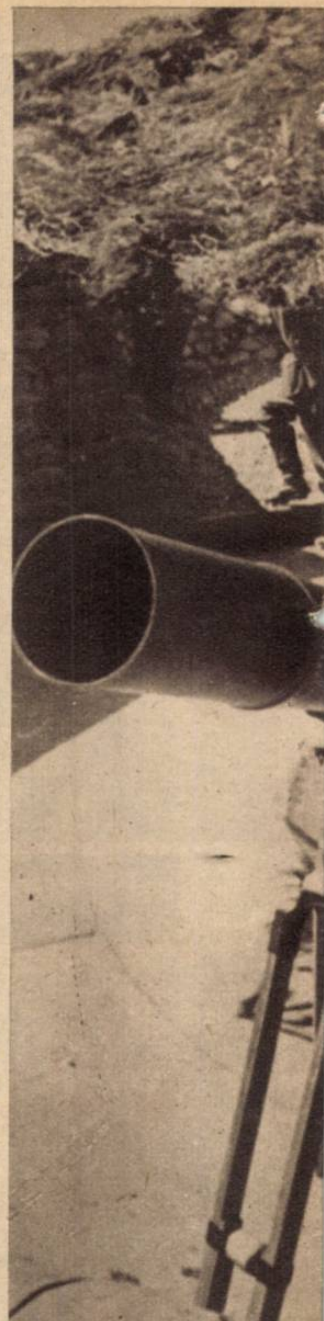
Trupele motorizate germane trec Bugul, pe un pod construit de pontonierii noștri.

In prezența Locot. general Jüttner, corpul danez de voluntari a depus jurământul de credință, înainte de plecarea lui pe frontul antibolșevic.

In Australia a fost pescuit acest pește, care se numește „xifie” și cântărește aproape o tonă. Specia aceasta se pescuiește foarte greu și cu mari primejdii.

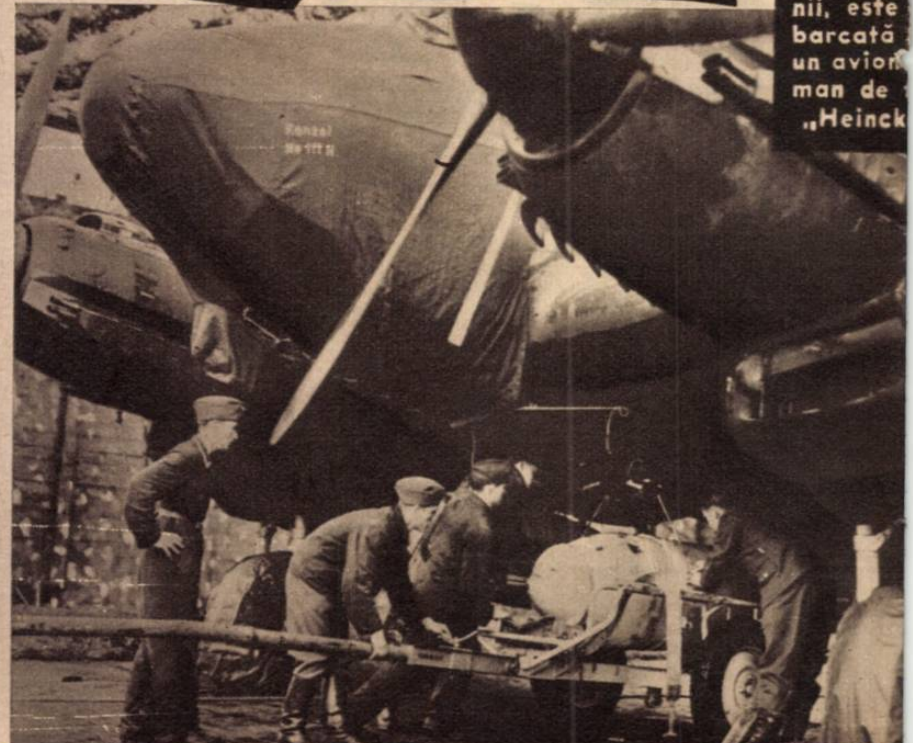

Președintele Elveției primind defilarea trupelor, cu prilejul marilor serbări pentru celebrarea celei de a 650-a aniversări a Confederației.

din TOATA LUMEA

In toate secolele sovietice, trupurile germane întâlnite în re de miz nemaipomenită. Iată un exemplu de locuință a unei familii muncitoare din Rusia sovietică.

Momentul când una dintre cele mai mari bătălii din destinul Mării Baltice, este bătălia pentru un avion german de tip „Heinkel”.

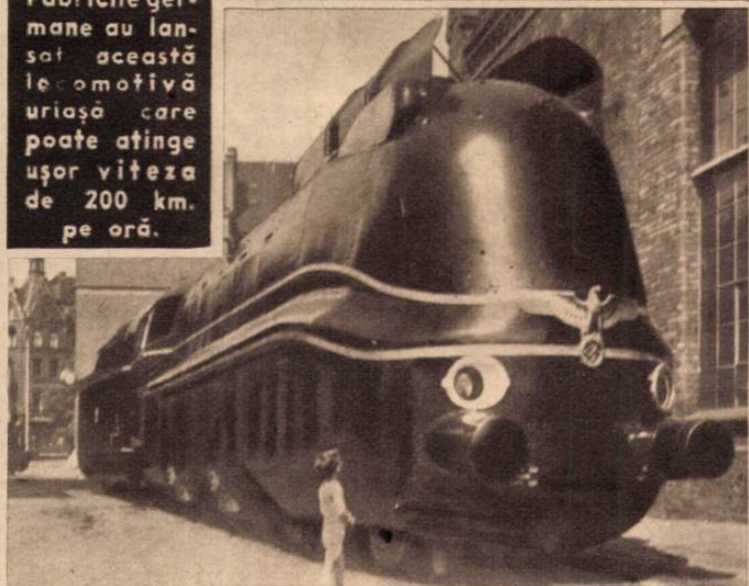

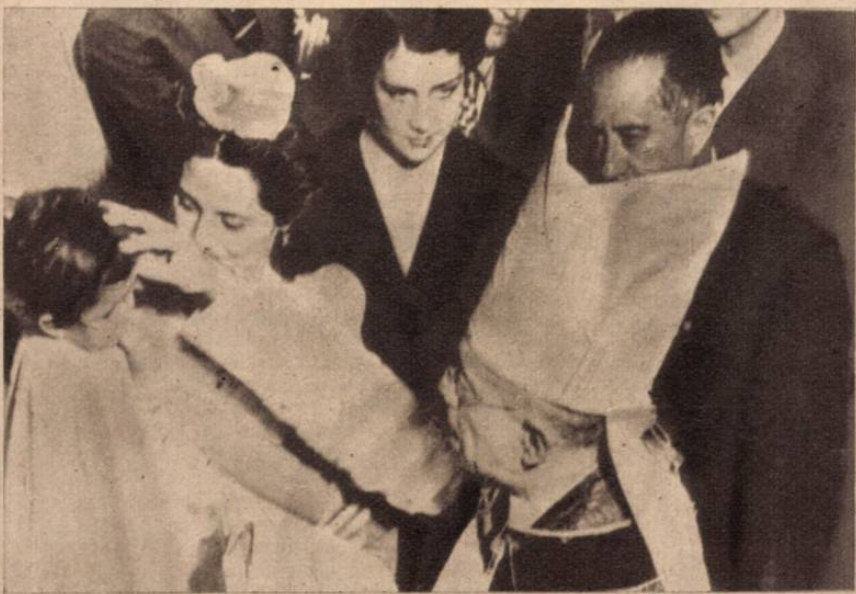
Undeva pe coastă, între
piese grele
de artilerie,
reporterul
fotograf
prinde, cu a-
jutorul unui
teleobiectiv
puternic,
toate fazele
bătăliei na-
vale.

Președintele
republicii
Finlandeze, d.
Risto Ryti,
vizitând ba-
teriile anti-
aeriene ale
orașului Hel-
sinkii.

Fabricile ger-
mane au lan-
sat această
locomotivă
uriașă care
poate atinge
ușor viteza
de 200 km.
pe oră.

Departe de grijiile zilei și ale războiului — așa
sunt crescuți copiii germani, cărora statul le-a
organizat admirabile colonii, în care nu se urmă-
rește decât buna lor creștere și educație.

Președintele republicii Mexicane, Avila Ca-
macho, a botezat în religia catolică mai
mulți copii mexicani.

Unui din tancurile grele germane trecând peste un pod sovietic care n'a apucat să fie decât avariat de bolșevici.

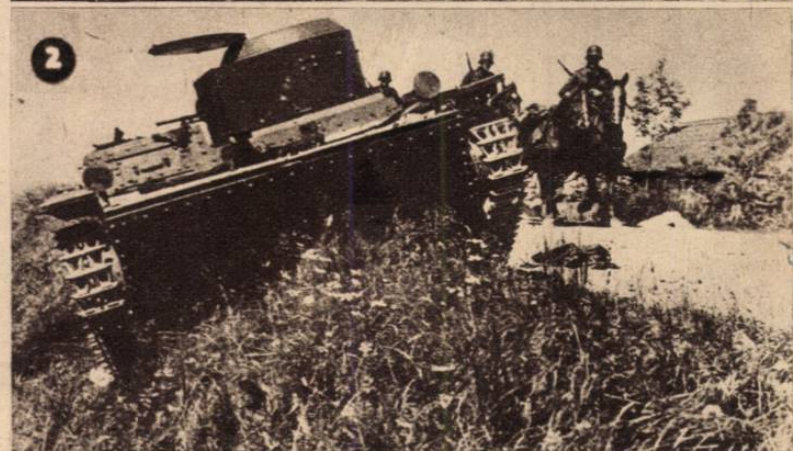

1. Tank greu sovietic scos din luptă de artileria germană pe frontul Leningradului.

2. Tank let sovietic, de ultima construcție, făcut inofensiv de infanteria germană pe frontul Gomelului.

3. Așa au fost găsite tancurile uriașe ale bolșevicilor pe străzile orașelor capturate de germani.

4. Sute de asemenea „giganți” sovietici fumegă pe marginea șoselelor pe care înaintază victorioase armatele Reichului.

Luptă între GIGANȚI

DE CE SUNT PRETUTINDENI VICTORIOASE CARELE BLINDATE GERMANE

LUPTELE de tancuri de pe frontul din Est depășesc în anvergură tot ceea ce s'a mai văzut până acum în cursul istoriei. Cetitorul poate să fie, cu drept cuvânt, interesat asupra felului cum decurg marile bătălii de tancuri de pe frontul de Est.

Diferențele sunt vizibile între campaniile precedente și cea actuală. În primul rând spațiile care trebuiesc parcurse în Est sunt mult mai mari decât cele din Polonia și din Franța. În afară de aceasta armata germană a avut de luptat cu un inamic superior din punct de vedere numeric. Pe de altă parte factorul surpriză nu mai putea juca niciun rol căci comandamentul rus a avut timp să tragă învățături din campaniile precedente.

Și totuși forța germană a realizat chiar din primele zile ale războiului importante victorii. Acest fapt se datorește unor motive particulare. Trebuie să considerăm în primul rând calitatea tancurilor. Tancurile sovietice sunt adevărați monștri, solid construite și înarmate cu piese de foc puternice. Dar în ceea ce privește viteza și maleabilitatea, nu se pot compara cu tancurile germane și de aceea au căzut victime ale artileriei an-

Obesiți după un atac isbutit, soldații germani gustă o clipă de repaos, iar alături de el și uriașul vehicul pe șenile, care le transportă munițiile grele.

ticar și ale carelor de luptă ale aliaților noștri.

S'a putut constata cu acest prilej că tancurile rusești aveau blindajele prea slabe față de puterea de perforație a tunurilor antitanc și că chiar și tunurile infanteriei germane erau în stare să distrugă acești mastodonți ai armatei roșii.

În diferitele bătălii de care și cu prilejul încercărilor de despresurare făcute de comandamentul rus, cifra carelor de asalt pierdute de armatele bolșevice a fost imensă.

Inspirându-se din campaniile din Franța și din Polonia, Sovietele au creat un sistem de apărare elastic, pretutindeni unde acest lucru era posibil. Rușii au încercat să lase trupele de șoc germane și carele să pătrundă în vid pentru a închide cercul asupra acestor trupe blindate înaintate. Trupele rusești au crezut că vor obține rezultate bune prin învăluirea blindatelor germane. Dar comandamentul sovietic s'a înșelat, căci s'au obținut câmpuri de bătăie foarte complicate, cu fronturi răsturnate în care era nevoie de o tactică extrem de dificilă pentru ambii adversari, pentru a evita întreruperea aprovizionării și a legăturilor între comandamente.

În această situație cu totul nouă, trupele germane au obținut pretutindeni victorii, grație formației lor superioare și mai ales grație materialului, superior din punct de vedere tehnic și uman.

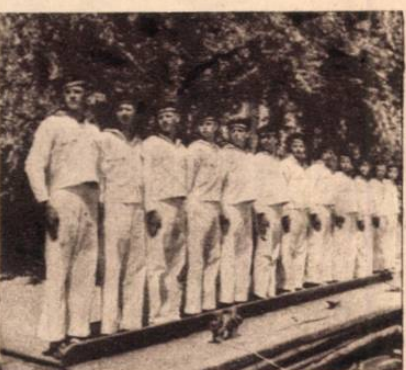
Echipajul carelor de asalt germane este dotat cu o instrucție mult mai bună

(Continuare în pag. 14)

Marinarii PACII

CUM SUNT PREGĂTIȚI
CĂPITANII DE VAS CARE
VOR NAVIGA ÎN SLUJBA
COMERȚULUI ȘI A TRANSPOR-
TURILOR DE DUPĂ RĂZBOI

Exerciții de
semnalizare fă-
când de viitorii
căpitanii ai va-
selor comer-
ciale de mână.

Elevii școlii
de marinari în-
vață totul pe
bordul navelor
speciale, care
li s'au pus la
dispoziție.

În cele patru
fotografii din
stânga, vedem
elevii școlii de
marinari de pe
țarmul Baltice,
în diferite faze
ale instrucției
lor, — instruc-
ție care li se
predă de către
cei mai buni
profesori și
după metodele
cele mai puțin
obositoare.

primiti în școala navală specială a tineretului
național socialist.

Din clipa în care au intrat pe poarta școlii
navale, familia nu mai trebuie să poarte nici o
grijă elevilor. Școala se îngrijește de hainele, de
masa de casa lor etc.

Este interesantă schimbarea care se produce în
copil, din primele zile ale intrării lui în școală.
El devine un alt individ; mai sigur de sine, mai
hotărât, cu o privire mai limpede și mai bărbă-
tească.

Programul începe în zori cu exerciții fizice și
mai ales cu gimnastică la aparate, sport care este
foarte necesar formării fizice a viitorilor căpitanii
de nave. După aceea urmează instrucția specială
marinărească, studiu complicat, mult mai com-
plicit decât s'ar crede. Un căpitan de vas trebuie
să fie un perfect radio-telegrafist, un bun semna-
(continuare în pag. 14)

Primele lecții
încep de la con-
ducerea vaselor
cu pânze...

UNDEVA într'un mic port pe țărmul mării
Baltice există o școală a tineretului național
socialist, în care sunt pregătiți cei cari vor
să-și aleagă cariera de marinari. Fără îndoială că
este vorba de o școală militarizată. Cu toate acestea
nimic nu te lasă să vezi constrângerea inerentă a
unei asemenea instituții. Mai degrabă ai impresia
că ai nimerit într'un colegiu oarecare, în care
elevii au, din fantezia unui director romantic,
uniforme de marinari.

Aci sunt pregătiți nu marinarii de război, ci
viitorii comandanți de unități, cari atunci când
Europa va reintra în viața normală, vor fi condu-
ducătorii bastimentelor de comerț, solii pacinici
ai unei noi civilizații.

Cum este organizată această pepinieră de căpitanii
de marină?

Nimic nu o deosebește de oricare altă școală de
specialitate. Elevii primesc aci o educație com-
pletă, adică atât culturală cât și de specialitate.
După terminarea primilor ani de studii, într'o
oarecare școală civilă, elevii trebuie să treacă un
examen, mai ales de aptitudini fizice, pentru a fi

Fotograful Zburător ...

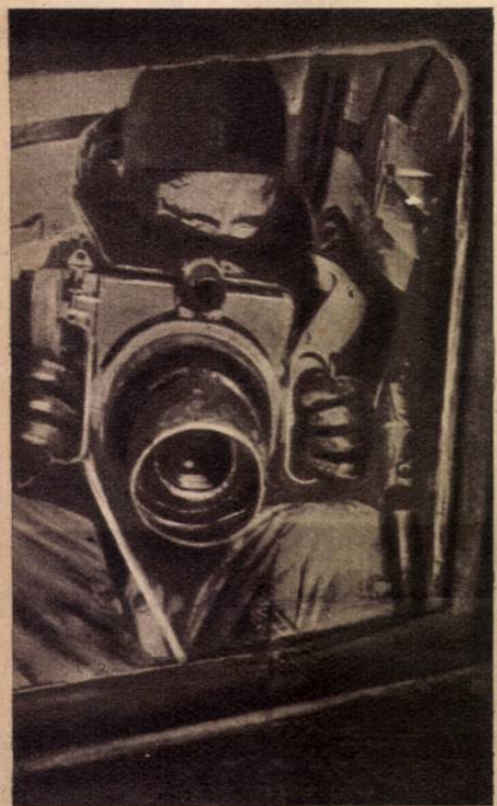
Iată cum lua un clișeu fotografii aerian acum 45 ani: nu s'ar putea spune că poziția lui era comodă

În războiul actual avioanele zboară peste teritoriul inamic, cu scopul de a culege informații și date, și de a descoperi obiective importante.

Fotografia aeriană a devenit auxiliarul indispensabil al aviației de bombardament și artileriei. La întoarcerea din misiune se examinează clișeele, se confruntă cu alte clișee luate în zborurile precedente, se descifrează clar-obscuri, se descoperă rezervoarii de benzină, poziția flotei inamice și dispozitivul aerodromurilor.

Dela hărțile topografice, întocmite în vreme de pace, aerofotogrametria — care este o știință modernă — a ajuns să poată strânge, în minimum de timp, informații și măsurători de extremă importanță.

Frontul adversarului este explorat palmă cu palmă; munți, fluvii, fortificații, obiective industriale aflate în orașe, porturi și instalații de război sunt fixate, cu o exactitate mecanică,

Sus: Cum se ia azi o fotografie din avion. Dreapta: Desen reprezentând episoade din războiul chino-japonez din 1895. El a fost făcut după fotografii luate din balon

CINE A LUAT PRIMA FOTOGRAFIE AERIANĂ ȘI CAND A LUAT-O

pe clișeele fotografice care furnizează armatelor informațiile cele mai prețioase înainte de atac. Fotografia are abea un secol de viață și totuși fotografia aeriană s'a născut înainte de apariția avioanelor moderne de luptă.

Sistemul de a lua vederi din aer, a fost pentru prima oară aplicat, în anul 1895, în cursul războiului chino-japonez.

Atunci, pentru prima oară, aparatul fotografic primitiv a fost ridicat în văzduh cu acelaș scop pe care-l are și astăzi avionul de recunoaștere cu fotografii lui specialist.

Pe vremea aceea, faptul avea caracterul unei întâmplări neobișnuite. Aparatul fotografic, luat în sine, ca descoperire nouă, nu era atât de răspândit.

Cât despre aeroplan el nu era cunoscut în Japonia decât din povestirile fantastice ale ziarelor.

Existau însă baloane pe care le întrebuințau diferite armate.

Baloanele captive erau ridicate la mare înălțime și de acolo observatorii puteau urmări mișcările trupelor inamice.

Japonezii care depe vremea aceea erau inspirați de un înalt spirit patriotic, spirit care avea să transforme dealtfel această țară într-una din marile puteri politice și militare ale lumii, s'au gândit să folosească baloanele cu scopul de a pune la îndemâna observatorilor aerieni mijloacele de a surprinde pe cale mecanică pozițiile inamicului.

În acest scop era nevoie de un acrobat dublat de un fotograf. Omul care primea această misiune importantă trebuia să fie legat de balon și să fotografieze cu mijloacele primitive de atunci, ceea ce se afla în câmpul vederii sale.

Fotografii erau legate cu un sistem de bretele de balon și cu picioarele atârinate în vid. El nu beneficia deșigur de comoditatea aparatelor moderne de luat vederi și nici de aceea a aviatorului observator. Era ca și cum s'ar pretinde de la un parașutist să ia vederi în timpul căderii.

Cu toate condițiile grele în care era nevoit să lucreze, realizările au întrecut cele mai optimiste așteptări.

În acelaș an, o revistă europeană scria rândurile următoare despre interesantele experiențe nipone:

„Japonezii datoresc multe din succesele lor militare nu numai faptului că armatele lor sunt echipate după modelul celor mai moderne armate europene, însă și faptului că fiecare soldat japonez este de acord pentru aplicarea tuturor mijloacelor tehnice și științifice în vederea atingerii scopului propus. În războiul împotriva Chinei, acești japonezi s'au servit de pașnica artă a fotografiei pentru a lua vederi din tabăra inamicului. Această stratagemă a contribuit în mare măsură la numeroasele din succesele înregistrate de niponi. Fotografi, înzestrați cu câte-un aparat fotografic, au fost ridicați în aer de baloane și, ajunși la o înălțime potrivită pentru a domina tabăra inamicului, au fotografiat trupele și fortificațiile adversarului.

Multe din aceste fotografii au fost reproduse de ziare prin mijlocul copiilor în metal (nu se cunoștea încă sistemul zincografiei).

Iată dar cum și în cazul fotografiei aeriene, care se crede că este o descoperire și o aplicație modernă a europenilor, este cazul să se spună „nimic nou sub soare”.

Ingeniozitatea niponilor a precedat după cum vedeți, știința și tehnica de război a popoarelor europene.

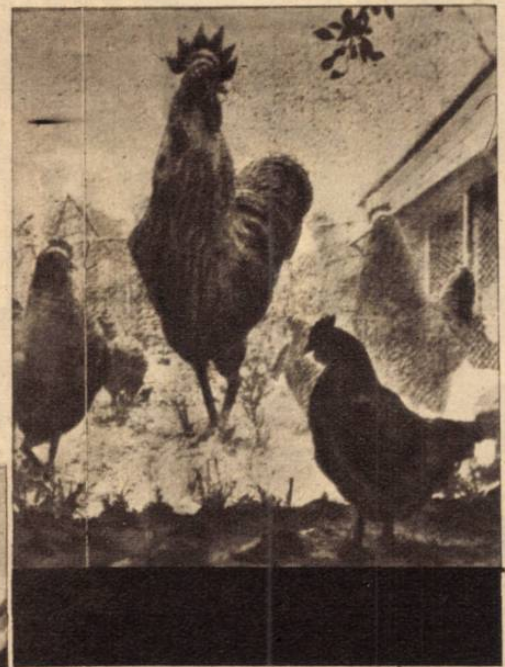

Cum ne văd Animalele

ULTIMELE CONSTATĂRI ALE UNUI MUZEU DE ȘTIINȚE NATURALE

VEDEREA este primul simț grație căruia omul cucerește și acumulează cunoștințele sale asupra lumii în care trăiește și care-l înconjoară.

Cu ajutorul vederii omul determină poziția, mărimea, forma și culoarea obiectelor. Deoarece modul de a vedea al oamenilor se bazează pe aceleași principii optice (în afară de cazurile de

Găina vede în dimensiuni uriașe pe tovarășele ei și mai ales pe cocoș. Astfel se explică faptul că de multe ori o găină puternică se lasă bătută de una mai slabă

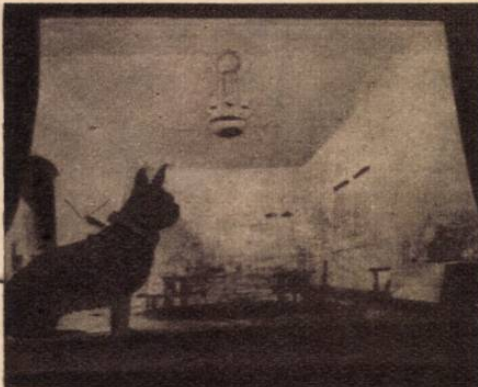

Așa îl vede peștele pe pescar, iar dacă acesta fumează, cu greu va prinde ceva în undiță

miopie sau de deformare a vederii) se poate vorbi de o uniformitate a indivizilor în perceperea formei și a culorii obiectelor.

Totuși nu se poate afirma că toți oamenii văd în acelaș fel culorile, căci și în această privință există deformări datorite unui defect de vedere denumit daltonism.

În general înclină să credem că și

Căinele nu distinge conturul obiectelor. Iată cum vede el camera stăpânului

animalele văd întocmai nouă obiectele lumii înconjurătoare. În urma unor interesante și îndelungate cercetări făcute într-un muzeu de științe naturale s'a ajuns însă la concluzia că animalele au o optică cu totul străină de a noastră.

Astfel s'a crezut multă vreme în vederea bine dezvoltată a câinelui. În urma cercetărilor de laborator, s'a dovedit netemeinicia acestei păreri. Câinele nu poate distinge decât trei culori: negru, alb și cenușiu. În ceea ce privește forma obiectelor, acest animal vede ca anumiți miopi, adică nu distinge forma și linia obiectelor. Viziunea câinelui se poate asemăna cu viziunea pe care o avem în timp de ceață.

Musca, ai cărei ochi au forma unor rețele cu mii de lentile, vede părți mici din obiectele înconjurătoare și pe aces-

tea sectionate în pătrățele foarte mici de dimensiunile lentilelor din care sunt formate globurile ei oculare.

Anumite animale sălbatice ca de pildă: leul, tigru, calul și elefantul văd omul în proporții uriașe, căci ochii acestor animale măresc în tocmai unor lentile măritoare. Astfel se explică frica unora dintre aceste animale de om.

Taurul în schimb este foarte sensibil la culori și în deosebi la culoarea roșie. Pe această fobie a taurului se bazează manevrele toreadorului în luptele din arenă.

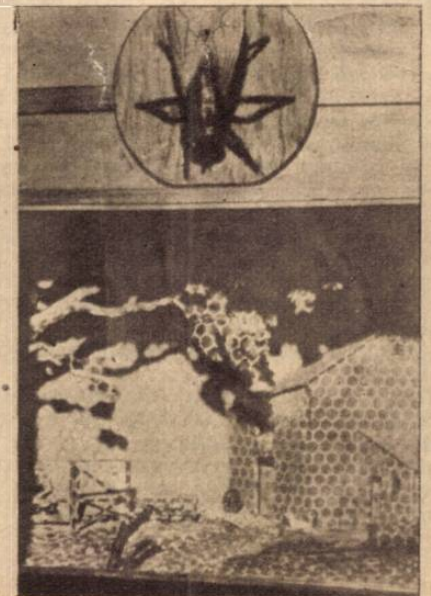
Deasemeni găina vede mărit. Ochii acestei păsări diformează în mare ființele și obiectele. Cocoșul apare găinei drept un uriaș.

S'a crezut că peștele n'are simțul mirosului. Această părere a fost anulată de experiențe. S'a observat anume că pescarii care fumează și care-și pun mâinile întinate de nicotină pe undiță nu prind pește. Acest fenomen se explică prin sensibilitatea peștelui la anumite mirosuri, cum este nicotina de pildă.

În schimb, vederea peștelui este relativ proastă. Peștele vede diformat, datorită apei și fenomenelor optice de refracțiune pe care le provoacă marile mase lichide.

Am socotit că poate fi interesant pentru cititorii noștri să cunoască modul de a vedea al anumitor ființe cu care se află în contact mai mult sau mai puțin familiar.

Musca este mioapă și vede lucrurile ca și cum ar fi acoperite de o rețea

Stânga: Edith Oss, împreună cu o altă membră a „Clubului celor fără teamă”.

Dreapta: Dagmar Altrichter, Gerhild Weber, Anneliese von Eschstruth, Marina Ried și Edith Oss, făcând exerciții „de siluetă” în aer liber.

AM intrat în sezonul de toamnă. Timpul s'a răcorit în unele părți simțitor. Totuș acum mai mult ca oricând, pot fi văzute pe plajă, la stranduri, sau în aer liber pe câmp, vedetele filmului german.

Ele pretind — și probabil că au dreptate — că tinerețea, sănătatea și linia frumoasă a corpului nu se întrețin prin cocoloșeală în fața primei adieri mai răcoroase, ci dimpotrivă.

CLUBUL celor fără + teamă *

Iată-o pe Gerhild Weber, singură la un strand berlinez.

Marina Ried și Herta Meyen preferă însă... societatea și, parcă, și... razele soarelui.

Numeroase actrițe, printre care Edith Oss — vedeta filmului „Kleinstadtpoet” — Anneliese von Eschstruth, Marina Ried, Gerhild Weber, Dagmar Altrichter, Herta Meyen — eroina spectacolului de mare succes, „Tanz mit dem Kaiser” — au înființat un club așa numit „al celor fără teamă” prin care propagă exercițiile de obișnuire cu aerul și cu apa rece.

Ele sunt văzute pe orice vreme așa cum le reproducem în această pagină și ne asigură că se simt foarte sănătoase și mai ales bine dispuse după aceste exerciții.

În plus, ele dau ca sigură păstrarea siluetei și a frumuseții, prin această metodă a curei de aer și apă rece.

Tot pe Marina Ried o vedem aici, făcând sărituri peste coardă alături de alte membre ale „Clubului”.

ȘCOALA SUPERIOARĂ DE CROITORIE ȘI MODE

— „D. THEODORESCU” —

București I. — Str. Sf. Constantin Nr. 29. — Tel. 3.27.01

Se anunță începerea cursurilor de perfecționare în croială, lucru și montare pe ziua de 8 Sept. la toate secțiunile: Croitorie de dame, Mode & Flori, Lingerie, Hăinuțe de copii, croit. bărbătească, uniforme militare, etc. Inscriserile se primesc zilnic între orele 9—12 și 4—6. Prospect și informațiuni se trimit gratuit la cerere.

„La GIMNAZIUL MUNCITORESC DE FETE” — D. Theodorescu — se primesc reinscrierile și noi înscrieri numai până la 8 Sept. în clasele: I-a, II-a și III-a de eleve-ucenice în etate de 14 ani, absolvente a 4-7 clase primare la: Croitorie de dame Mode & flori, Lingerie, Hăinuțe.

„ATELIERELE ȘCOALEI SUPERIOARE DE CROITORIE ȘI MODE” și încep activitatea pe ziua de 8 Sept. la toate secțiunile: ROCHI-MANTOURI, TAIORIE și CROITORIE BĂRBĂTEASCĂ.

CA SĂ CREIAȚI O
ARMONIE ÎN ÎNFĂȚI-
ȘAREA DVS., AVEȚI
NEVOIE DE O PIELE
NETEDĂ, DE UN FARD
POTRIVIT FIGURII DVS.
ȘI DE O SILUETĂ
ATRĂGĂTOARE

STUDIO COSMETIC

DIN B-DUL BRĂTIANU 24

VĂ STĂ LA DISPOZIȚIE CU SFATURI
MEDICALE, TRATAMENTE BINE
STUDIAȚE, MASAGII, MĂȘTI, MACHIAJ.

Bine ras —

bine dispus!

POPORUL GERMAN O LUPTĂ ÎNTRE ȘI RĂZBOIUL GIGANȚI

(Urmare din pag. 3-a)

Fiindcă în timp ce la noi, sau în alte părți ale lumii, asemenea opere de asistență se desfășoară sub formă de împrumuturi, cu garanții ferme de restituire și cu premii sau diferite alte avantaje pentru subscriitor, în Germania totul se face necondiționat, cu scopul suprem al biruinței și prosperității naționale.

Germanii sunt singurii oameni cari au înțeles demult, că mai presus de interesul personal și de averea efemeră, stă consolidarea Nației, fără de care bunăstarea și siguranța poporului n'ar putea exista.

I. V.

decât soldații ruși proveniți din masele mai multor popoare și rase iar colaborarea dintre soldatul german și comandament nu este bazată pe constrângere ca la ruși ci pe o camaraderie greu încercată și trainică.

În timp ce armatele rusești au simțit din primele săptămâni ale ostilităților lipsa a câteva mii de care pierdute, carele de asalt germane se aflau adânc pe teritoriul inamic, dincolo de linia Stalin, gata să pornească la atac la timpul convenit împotriva ultimelor puncte de rezistență ale colosului rus care se prăbușește.

Populația satelor transnistriene a ieșit să salute trecerea M. S. Regelui Mihai și a Mareșalului Antonescu. Pe chipul oamenilor se citesc urmele suferințelor îndurate de la bolșevici, dar și licărirea de speranță în ziua fericită de mâine.

ÎN TRE CAMARAZII DE PE FRONT

— Noi isgonim dușmanul. Cei rămași acasă au misiunea să refacă țara, subscriind la împrumutul reintregirii.

LA FIECARE 1 ȘI 15 ALE LUNEI

CEREȚI
LA TOATE
CHIOȘCURI
MEDICUL NOSTRU

Excelenta revistă românească de popularizare a medicinei, în care veți găsi tot felul de sfaturi și remedii pentru prevenirea bolilor de tot felul

MARINARI PĂCII

(urmare din pag. 11)

lizator, bun înotător, țințar, etc. Pentru a atinge o oarecare perfecțiune în toate aceste domenii este necesar un antrenament scrupulos și condus după cele mai moderne concepții pedagogice.

După amiază, după o scurtă pauză, este consacrată studiului propriu zis. Materiile principale sunt astronomia, matematica, fizica, mecanica, chimia, și de bună seamă limbile străine.

Deși programul este foarte încărcat, elevii nu simt dificultățile studiului. Profesorii au grijă ca toate să fie predate în așa fel încât să obosească pe cât se poate de puțin pe acești tineri. Spre exemplu cea mai mare parte din aplicațiile practice ale cunoștințelor marinărești sunt făcute în cursul orelor de sport nautic. Elevii sunt buni vâslași, buni velieri și la nevoe perfecți conducători ai imbarcațiunilor motorizate.

Fotografiile de pe frontul românesc ne-au fost puse la dispoziție de Secția de Propagandă a Marelui Stat Major.

NUMĂRUL DE AZI AL
ADMIRABILEI REVISTE

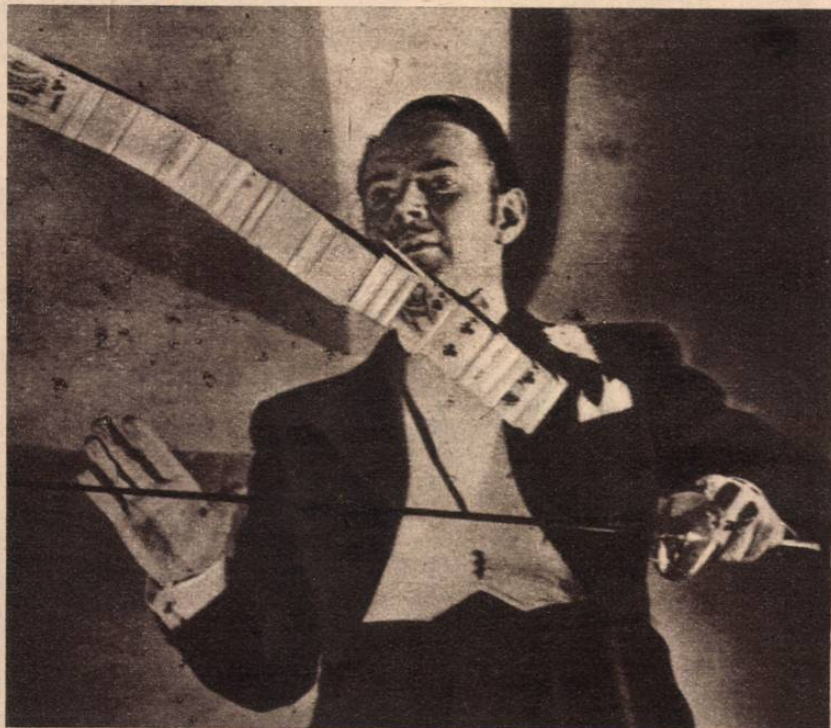
DIMINEAȚA COPILOR

CUPRINDE UN SUMAR
DINTRE CELE MAI BOGATE
PRECUM ȘI NUMEROASE
DESENE AMUZANTE
PENTRU COPII ȘI TINERET

*Dacă
sunteți
curioși*

Spre a se feri de țințarii mlaștinilor din Rusia, soldații germani utilizează măști speciale din rețele fine, — cum vedem în această fotografie.

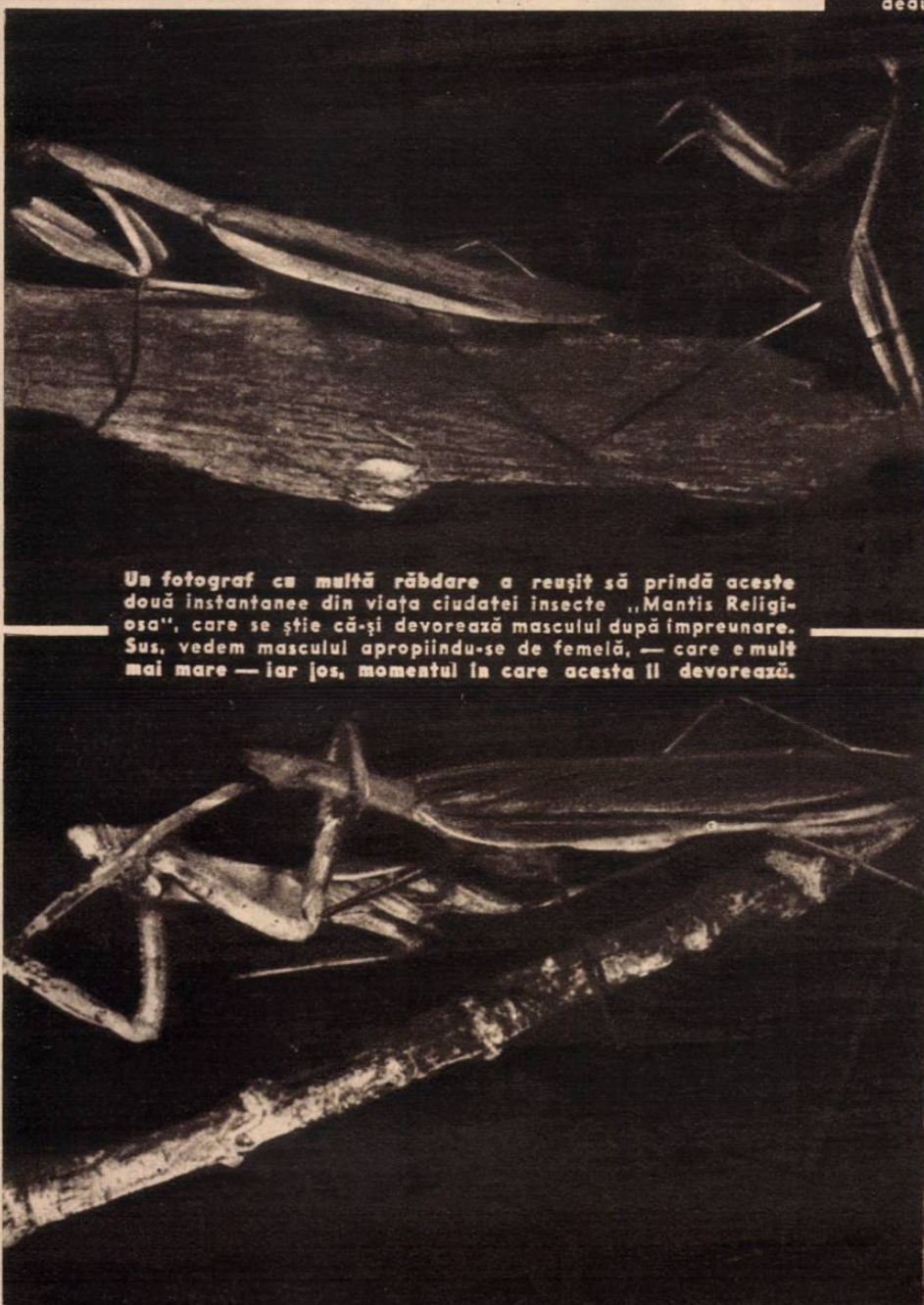

Prestidigitatorul italian, Giovanotti, reputează mari succese cu figura lui senzațională de a arunca un pachet de cărți de joc în aer și a le înșira apoi, dintr-o singură mișcare, pe lama unei florete.

...Și în timp ce d. Roosevelt se agită pe tema războiului, femeile americane își văd de distracțiile lor estivale, așa cum le-am cunoscut și cum ne-a plăcut să le vedem întotdeauna. →

Fetița pe care o vedeți aici se numește Mafalda Favero, are șase ani și dirijează magistral o mare orchestră italiană.

Un fotograf cu multă răbdare a reușit să prindă aceste două instantanee din viața ciudatei insecte „Mantis Religioasă”, care se știe că-și devorează masculul după împereunare. Sus, vedem masculul apropiindu-se de femelă, — care e mult mai mare — iar jos, momentul în care acesta îl devorează.

Vă e cald și vreți să vă răcoriți într'adevăr? Iată ultimul sistem fără greș, pe care vi-l recomandă actrița americană Florine McKinney: cumpărați — sau preparați — înghețată și mâncați-o ...în răcoritor. Ea ne dovedește că așa face și pretinde că se simte foarte ...răcorită. →

BESTIILE BOLȘEVICE AU DISTRUS; DATORIA NOASTRĂ ESTE SĂ REFACEM!

ULTIMELE FOTOGRAFII DIN CAPITALĂ

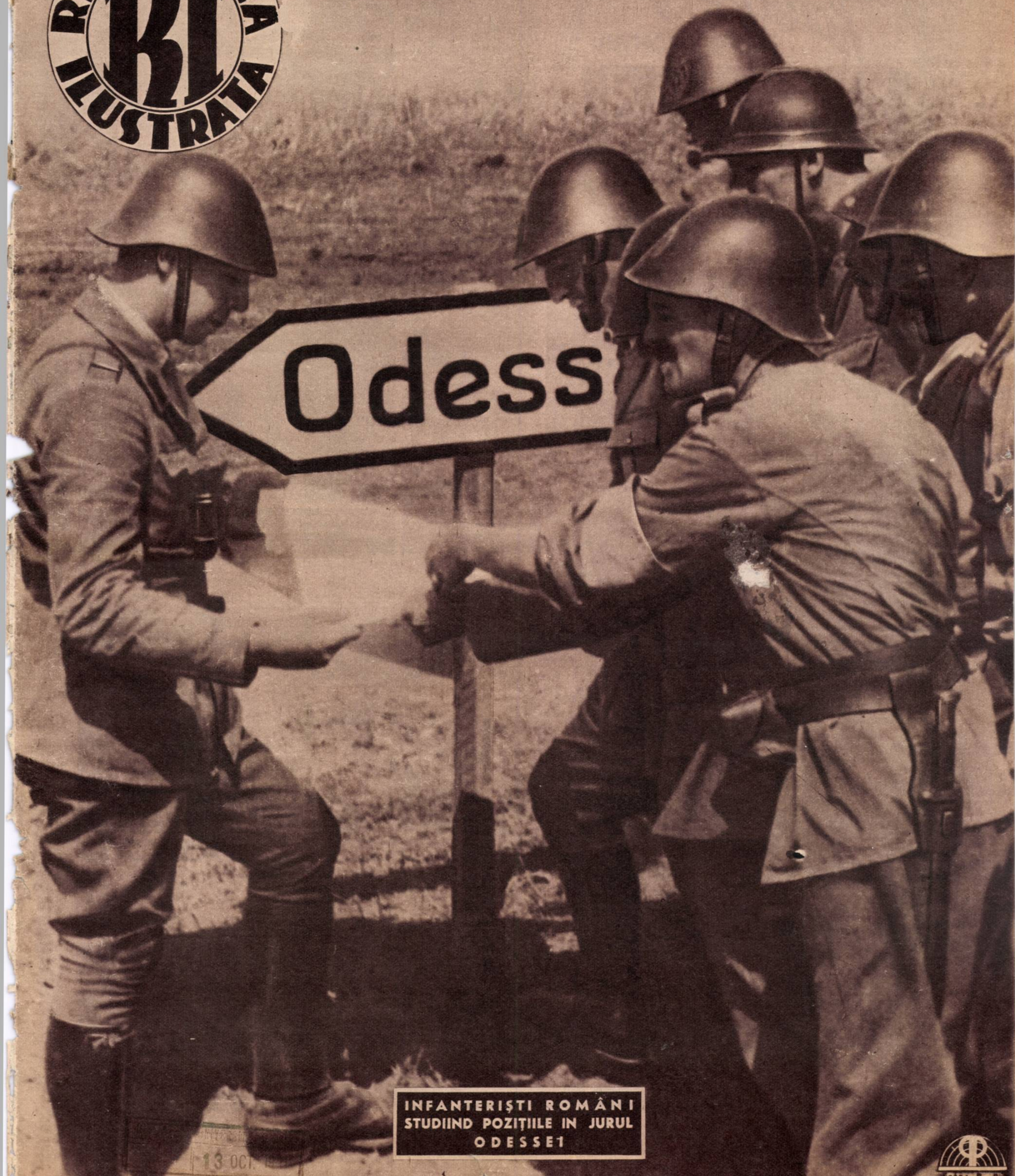
Inmormântarea Comandorului Popișteanu, primul aviator decorat post-mortem cu înalta distincție „Mihai Viteazu” pentru actele lui de eroism în luptele contra bolșevicilor.

Ziariștii germani cari ne-au vizitat țara, fotografiați pe aeroport, înainte de îmbarcarea în avionul care i-a transportat la Berlin.

D-na Maria Mareșal Antonescu asistând la serbările de închidere ale solarilor pentru copii organizate de Primăria de Negru. Dreapta: copiii făcând exerciții fizice pe solar.

INFANTERIȘTI ROMÂNI
STUDIIND POZIȚIILE ÎN JURUL
ODESSEI

13 OCT.

Ultimele fotografii

DE PE FRONTUL

ODESSEI

Parașutist român, în momentul aterizării.

Sergentul voluntar Anton Lubrian din jud. Soroca, deși în vârstă de 57 ani, a cerut să fie lăsat să lupte în primele rânduri.

Un ofițer german transmite d-lui Colonel Dănescu, din Cavalerie, înalta distincție a Crucii de Fier.

Coloană de tancuri românești înaintând în spre Odessa.

Mareșalul Antonescu privind desfășurarea operațiunilor pe câmpul Odessei.

Cavaleria română în marș pe o câmpie din Ucraina.

Iată un instantaneu greu de prins: un tun românesc în momentul când își lansează obuzul, pe frontul Odesei.

M. S. Regele Mihai, Mareșalul Antonescu și d. General Ciupercă, studiind pe hartă desfășurarea operațiunilor de pe frontul ucrainian.

Cavaleria românească, în formație de șarjă, pe o câmpie ucrainiană

Acest ofițer din A. C. A., a doborât în câteva zile nu mai puțin de șapte avioane bolșevice, care au cucerat să intre în raza tunului său.

Serviciu religios oficiat pe front pentru pomenirea eroilor căzuți în luptele dela Odessa.

Cași în lupte soldații români de specialitate s'au dovedit la înălțimea misiunilor încredințate. Vedem mai jos un radio-telegrafist cu postul lui de campanie instalat în plin câmp și atent la orice transmisiune utilă frontului.

Dascălul unei biserici din Ucraina arătând populației Sf. Scriptură.

Vedetă românească patrulând în apele litorale ale Ucrainei.

Foto P. P.

Alceștia SUNT OAMENII de MAINE!

ESTE o mare plăcere să dormi într'un cort. Este ca și cum ai trăi într'o tainică comuniune cu natura. Când dormi într'un cort ești despărțit de măreția naturii numai printr'o bucată de pânză, poți asculta ciripitul păsărelor, susurul vântului în copaci, tobele ploii, și glasurile nedeslușite și pline de taină ale naturii.

În felul acesta, începi să te simți ca făcând parte din majestatea naturii, pe care o iubești ca pe o ființă dragă și timpul petrecut în mijlocul crângurilor sau pe înălțimile munților face parte din tine ca o experiență sau o întâmplare ce te deosebește complet de lumea anonimă și cenușie a marilor orașe.

Educația tineretului german, a oamenilor de mâine, tinde să apropie pe om de natură.

Din totdeauna germanul a fost un mare iubitor al naturii. Astăzi, educația tineretului tinde să întărească

Jghiabul acesta aduce până la tabără, apa unui torent de munte.

Ordinea și disciplina domnesc în tabăra viitorilor soldați. Admirați modul în care sunt aranjate vasele care servesc la masa taberei!

Tinerii din acest cort sunt campați în apropierea unui lac fermecător. Majoritatea lor sunt vienezii. De aici savurează frumusețea imperială a naturii pe care n'au putut-o cunoaște în mijlocul marelui oraș.

în primul rând legăturile camaraderesti și în al doilea rând să stabilească un contact mai strâns între om și solul patriei.

În felul acesta dragostea pentru natură devine expresia dragostei de patrie.

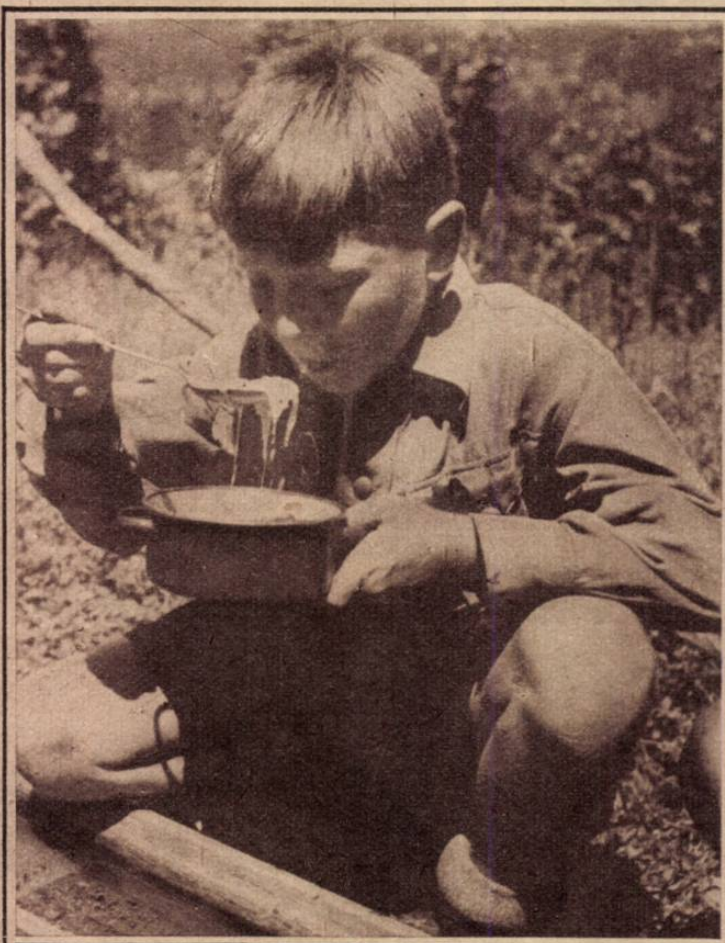
În timpul verii mii de corturi ridicate pretutindeni în mijlocul frumuseții generoase a solului german, adăpostesc tineri aparținând tuturor claselor sociale.

Asemenea corturi se găsesc pe malurile Rinului, pe culmile minunate ale Alpilor, în munții Austriei, în insulele Mării Nordului, pe lacurile Prusiei de Est, în apropierea marilor orașe, într'un cuvânt pretutindeni unde frumusețea naturii își poate spune cuvântul misterios.

Tinerii își aduc cu ei un echipament sumar, care să le permită o viață igienică. În sacul lor de călătorie se află, alături de pasta de dinți, săpunul necesar spălării rufelor, căci tinerii aceștia învață ca și soldații să se îngrijească singuri pentru a depinde cât mai puțin de alții.

(Continuare în pag. 14-a)

Copilul simte o plăcere deosebită să bea apă, soldățește, dintr'o gamelă.

Mâncarea este întotdeauna gustoasă. Tinerii mănâncă cu mai multă poftă ca acasă. Viața în grup le înviorează pofta de mâncare.

Coloană de infanteriști finlandezi, înaintând spre orașul Viborg.

ASA Luptă FINLANDEZII

Soldați finlandezi în marș forțat spre unul din punctele avansate ale frontului. Jos: o pregătire pentru explorarea lacului Ladoga.

Helsinki, capitala Finlandei, posedă unul dintre cele mai mari tunuri de apărare antiaeriană.

Același eroism, pe care l-au arătat soldații români, în sectorul de Sud al frontului, îl dovedesc finlandezii, în sectorul nordic al frontului. Aliații germanilor, în lupta de dezrobire și de distrugere a pericolului bolșevic, s'au arătat astfel demni de marile misiuni pe care și le-au asumat și faptele lor vor rămâne ca exemple rare de vitejie în cartea istoriei continentului european.

Geniști finezi distrugând barajele de sârmă ghimpată și curățind terenul pentru înaintare, în apropiere de Leningrad.

Turcia

**TARA CARE S'A MODER-
NIZAT SI A EVOLUAT
GRATIE RAPORTURILOR SI
FOSTEI EI ALIANTE CU
GERMANIA**

În anul 1882, când imperiul otoman se afla în descompunere; când turcii evacuasera Tesalia și pierduseră Tunisul, în favoarea Franței, apoi Egiptul, în favoarea Marelui Britannie, Germania a fost singura țară care a înțeles situația grea în care se găsește Turcia. Astfel, Germania i-a acordat tot sprijinul său financiar, iar pentru reorganizarea armatei i-a trimis ofițeri. De-atunci Germania a fost întotdeauna alături de Turcia, atunci când această țară a avut nevoie de sprijin în Conferințele internaționale sau de consolidare economică, în momentele când celelalte mari puteri ale Apusului

İsmet Paşa, devenit İsmet İnönü, actualul președinte al Republicii.

ii refuzau concursul. Mai mult, după războiul mondial, Germania n'a uitat o secundă că Turcia a fost aliata ei și, cu toate restricțiile la care ea însăși fusese impusă de către puterile apusene, a făcut tot ce i-a stat în putință să-l ajute pe Kemal Atatürk în uriașa lui operă de modernizare a țării și în efortul lui de a face din Turcia o putere europeană.

Așa se explică de ce Kemal Atatürk a păstrat o prietenie inalterată, toată viața lui, Germaniei, cu toate eforturile Angliei de a câștiga simpatia acestui mare reformator.

Atatürk cunoștea bine inconstanța și nesinceritatea Angliei, după cum cunoștea și manoperele pe care această putere le făcuse întotdeauna pentru distrugerea imperiului otoman.

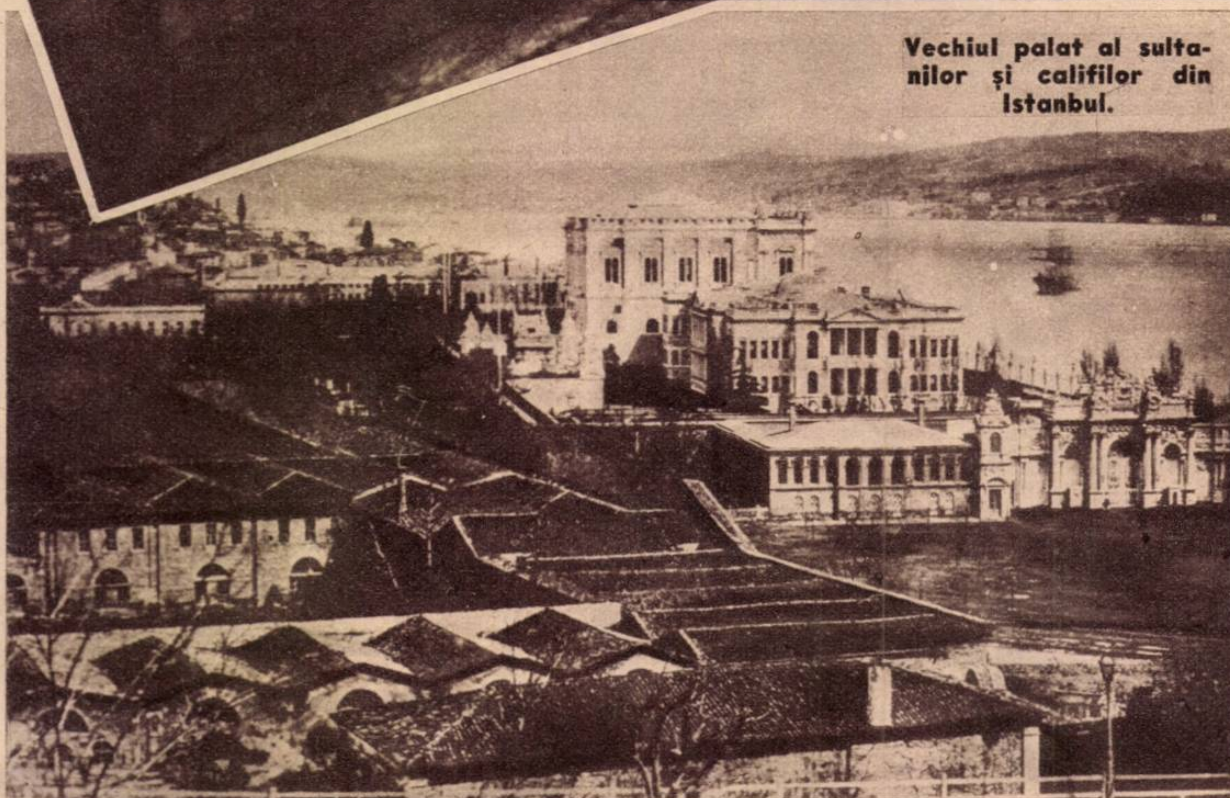
În rândurile care urmează vom reaminti, pe scurt, reformele lui Kemal Atatürk, precum și scopul pe care l-a urmărit Anglia

Cartierul cinematografelor din Istanbul nu diferă azi cu nimic de aspectele marilor orașe occidentale, după cum se poate vedea din această fotografie de noapte.

Vechiul palat al sultanilor și califilor din Istanbul.

Școala germană din Istanbul, care are o vechime de peste 60 de ani.

în anul 1936, când — prin conferința dela Montreaux — a permis, în sfârșit, Turciei să-și reînarmeze strâmtorile.

REFORMELE LUI ATATURK

După înființarea partidului poporului, Kemal a proclamat, în Aprilie 1923, republica, Ismet Pașa, fiind numit președinte al Consiliului.

La 20 Aprilie 1924 a fost proclamată noua Constituție, care a trebuit să fie modificată în anii 1928 și 1937. Constituția stabilea că statul turc este republică și conferea suveranitatea nelimitată Națiunii, al cărei reprezentant era Marea Adunare Națională, deținătoarea puterii legislative. Puterea executivă era exercitată de Președintele Republicii și de consiliul de miniștri.

În anul 1925, Turcia Nouă suprima portul tradiționalului fes și introducerea, în locul calendarului mahomedan, calendarul și orarul european.

În anul 1928 Marea Adunare Națională

Monumentul lui Kemal Ataturk care se află în piața lenicerilor din Ankara.

abrogă articolul din constituție care proclamă religia islamică drept religie de stat.

Din punct de vedere legislativ au fost introduse, în mod treptat, codul civil elvețian, codul de comerț german și codul penal italian. Suprimarea poligamiei a fost de natură a stabili egalitatea de drepturi a celor două sexe și a favorizat evoluția și emanciparea femeilor.

Femeia turcă a fost eliberată din starea ei de sclavie și a câștigat în același timp toate drepturile politice și civile care fuseseră acordate femeii europene. Tot în anul 1928 Adunarea a votat adoptarea unui alfabet turco-latin de 29 litere înlocuind astfel caracterele arabe.

Adoptarea acestui alfabet are însă o semnificație mai adâncă, întrucât noua cultură turcă este era ruptă dela izvoarele tradiției islamice și dirijată pe o cale străină de prejudecățile lumii orientale. În anul 1934 s'a făcut reforma privitoare la numele de familie și la desființarea titlurilor nobiliare sau a titlurilor care creiau o distincție între cetățeni. Astfel Kemal care purta titlul de Gazi (eliberatorul) și-a luat numele de Ataturk (Părintele Patriei) iar

Biserica Sf. Sofia din Istanbul.

Aspectul unei școli turcești înainte de introducerea reformelor Kemaliste.

generalul Ismet Pașa a fost numit cu numele Inonu, adică cu numele localității în care a avut o importanță victorioasă.

CONFERINȚA DELA MONTREUX

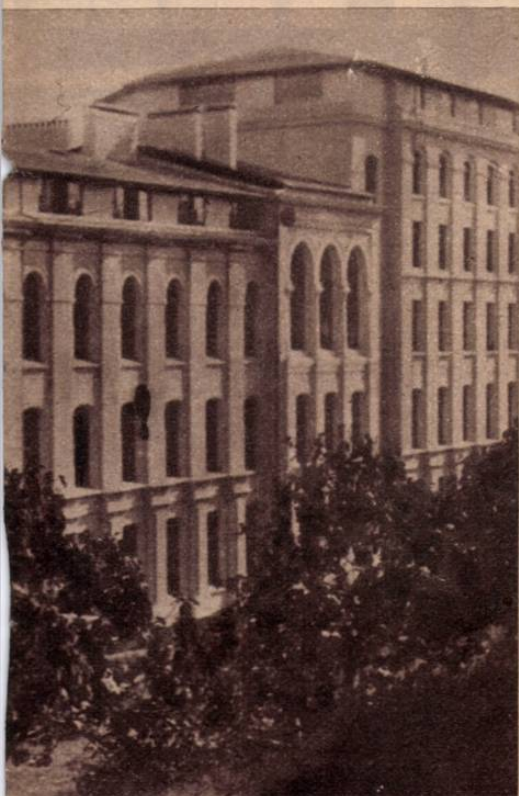
Importanța strategică și politică a Dardanelelor și a Bosforului s'a dovedit a fi mare în ziua în care Turcia deținea cele două maluri ale strâmtorilor.

Puterile aliate care nu putuseră uita zadarnicele jertfe de sânge făcute pentru cucerirea strâmtorilor au renunțat definitiv la ideea unui control al strâmtorilor.

În cursul conferinței dela Montreaux din anul 1936, Puterile aliate au acceptat cererea Turciei de a înarma teritoriul strâmtorilor.

În același timp însă, Franța și Anglia au început să facă față de Turcia o politică de apropiere cu scopul de a o țări alături de ele într'un eventual conflict.

Iată așadar, istoricul evoluției Turciei, care dintr'un stat medieval s'a transformat, cu concursul nelimitat al Germaniei într'un stat modern.

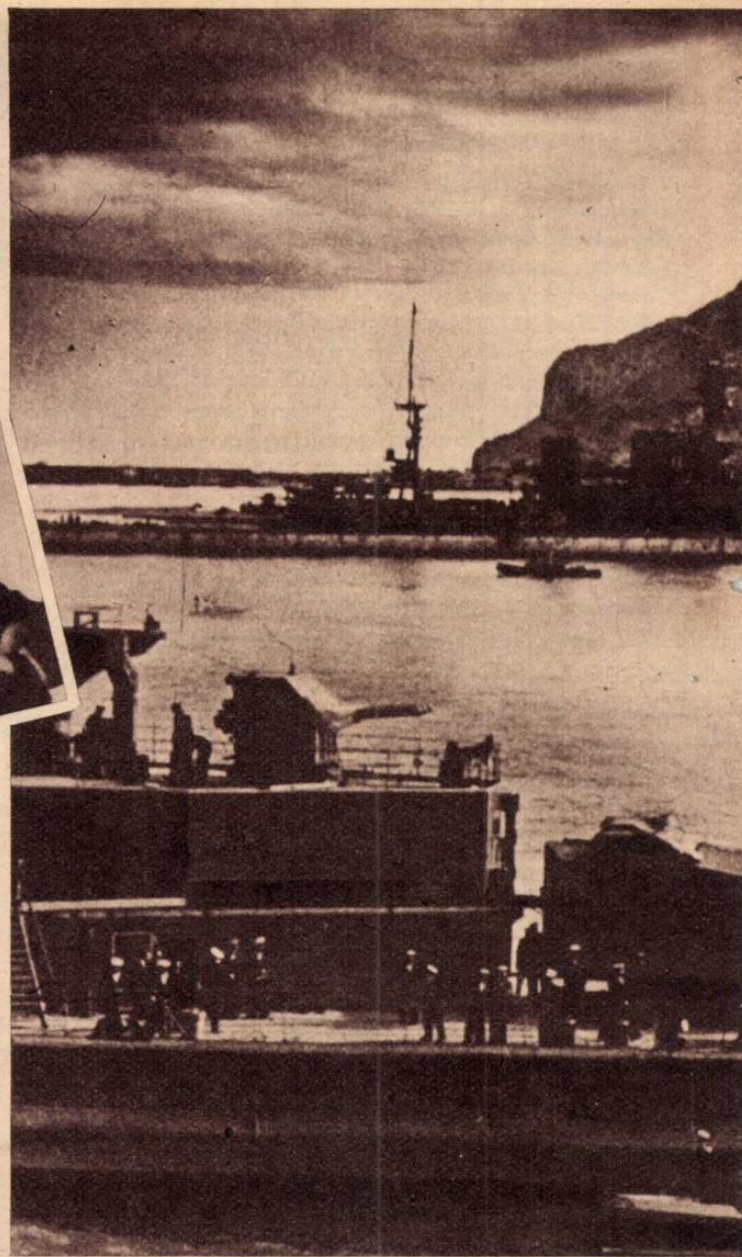

În vechile cartiere ale marilor orașe turcești aspecte ca acesta se mai văd totuși și azi.

Istanbulul privit de pe cea mai mare înălțime a lui.

Vasele germane de patrulare controlează necontenit apele britanice, scufundând tonaje tot atât de importante cașiatunci când Reich-ul nu era angajat contra sovieticilor

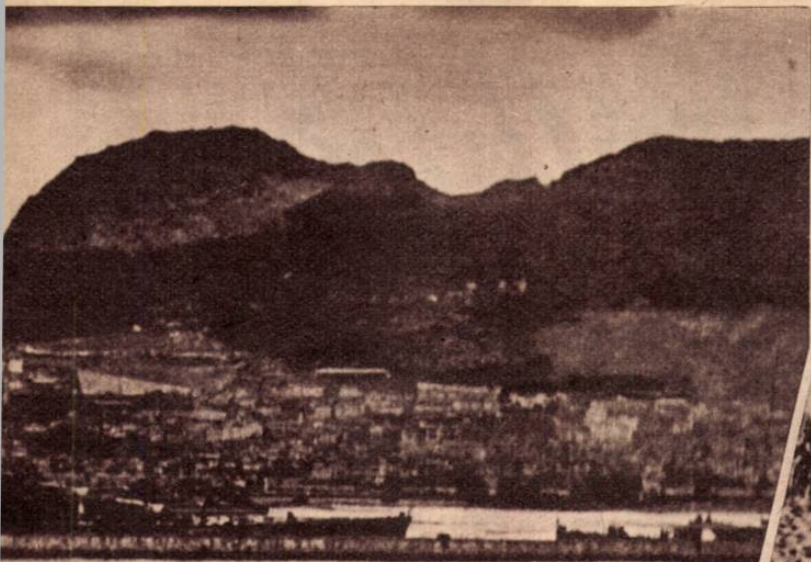
din TOATA LUMEA

Acest aspect e tot ce a mai rămas dintr'o fabrică de avioane sovietice dela marginea Kievului, după un bombardament german

Iată cum arată o stație de cale ferată din jurul Leningradului, după un raid al aviației de bombardament germane

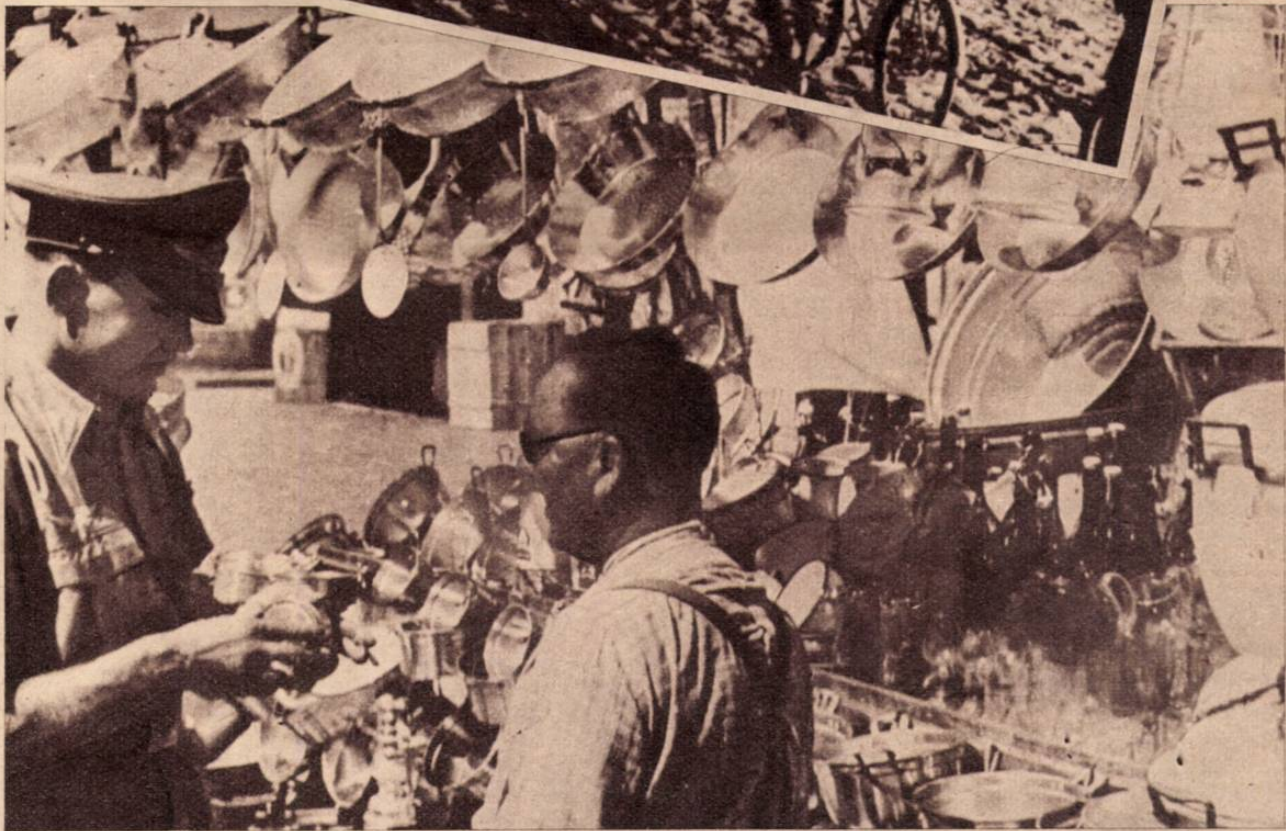
Se înaintază greu pe drumurile desfundate ale Rusiei, dar se înaintază neîncetat. Iată o coloană de bicicliști germani în regiunea Gomelului

Două vase de război britanice imobilizate la gura Canalului de Suez, din cauza ultimelor bombardamente germane, care au întrerupt, în câteva locuri, circulația pe canal

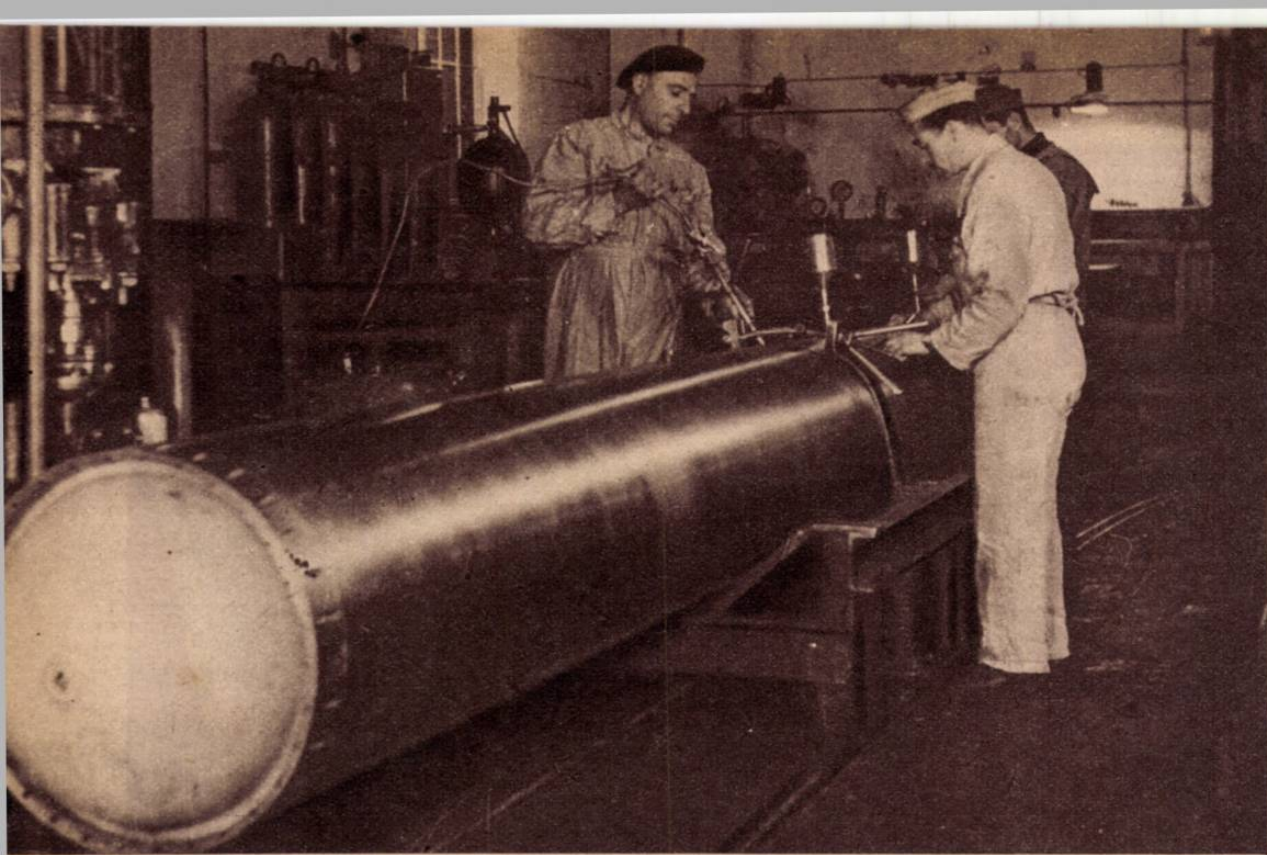
Trupe germane pătrunzând în orașul Novgorod din apropierea Leningradului

Ofițer german cumpărând obiecte cosnice dela sicilienii, care se știu că sunt renumiți în asemenea fabricate

Războiul are umorul lui. Iată echipajul unui submarin german, purtând pălării de pai, ca semn că se întoarce din apele calde ale Sudului

CUM SE FABRICĂ O TORPILĂ

FABRICAREA unei torpile marine — instrument de distrugere extrem de complicat, costisitor și eficient — comportă o sumedenie de faze, unele mai delicate decât altele, care cer o atenție deosebită și o îndeminare fără greș.

Torpila se compune din trei părți esențiale: focosul, corpul explosiv și sistemul de propulsie, compus la rândul său dintr'o serie de organisme gingașe și foarte precise, de a căror punere la punct atârna efectul loviturii. E de ajuns să spunem că o torpilă marină, costă aproximativ douăsprezece milioane lei și că o lovitură ratată din pricina unui defect de construcție sau a unei proaste ochiri reprezintă o pagubă apreciabilă. După o statistică recentă, se lansează zilnic în mările globului între 600 și 700 de torpile, — cu și fără efect.

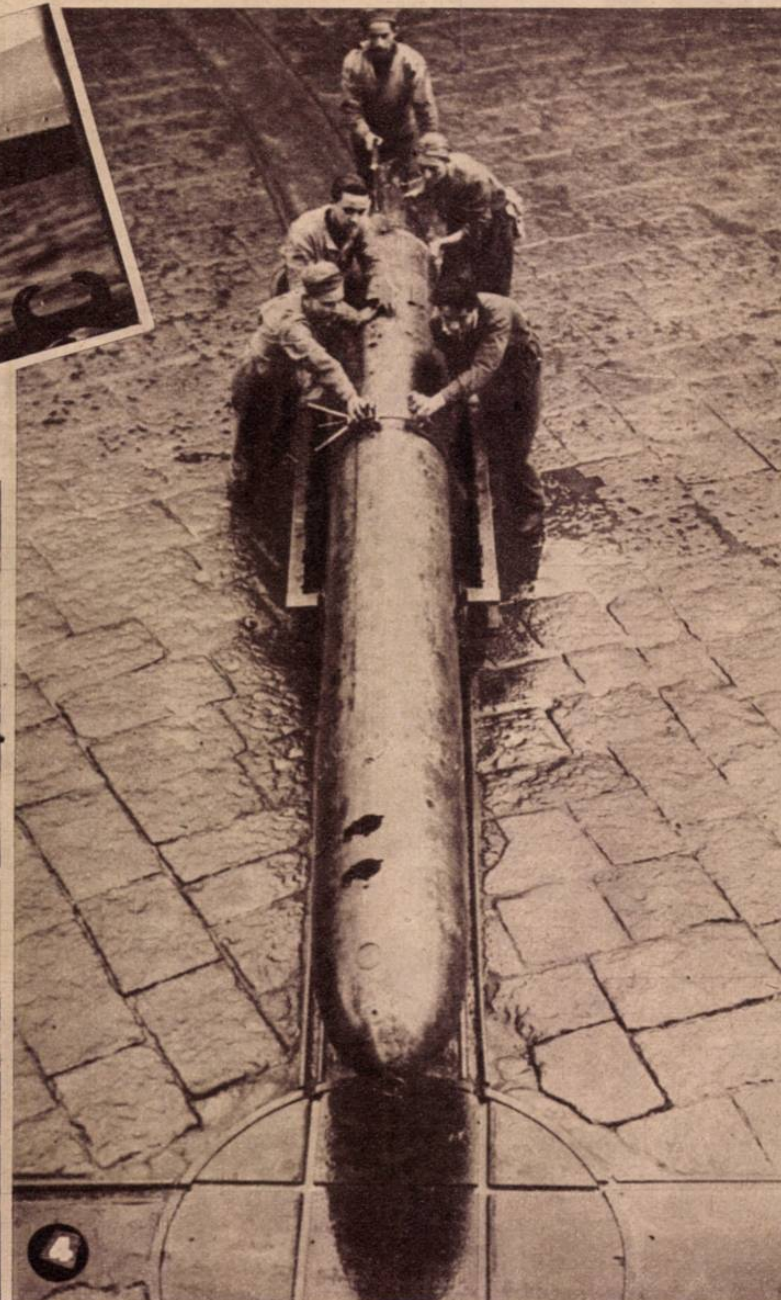
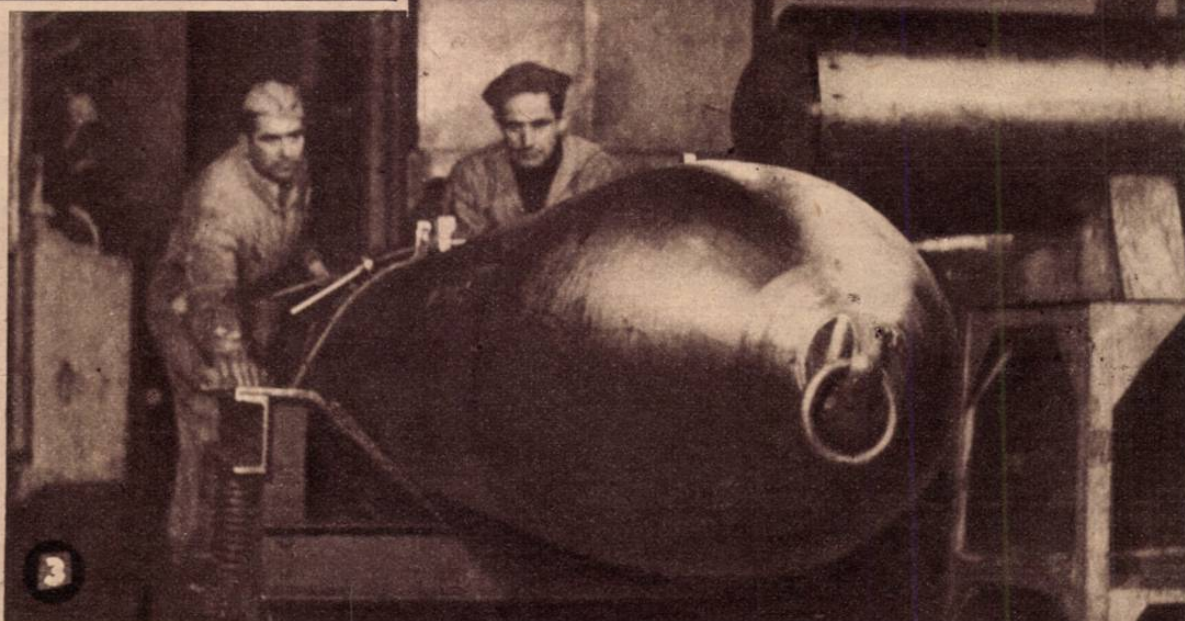
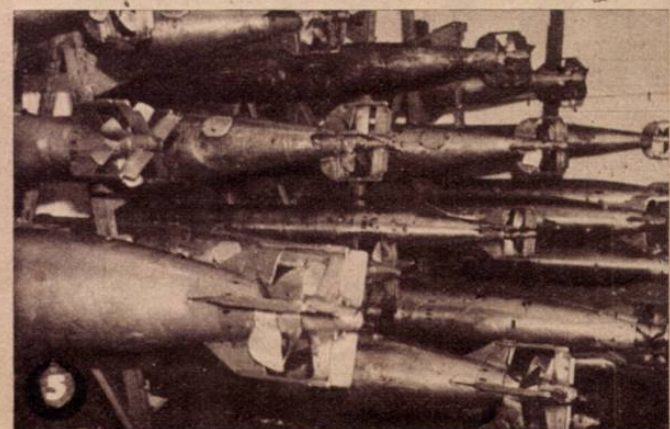
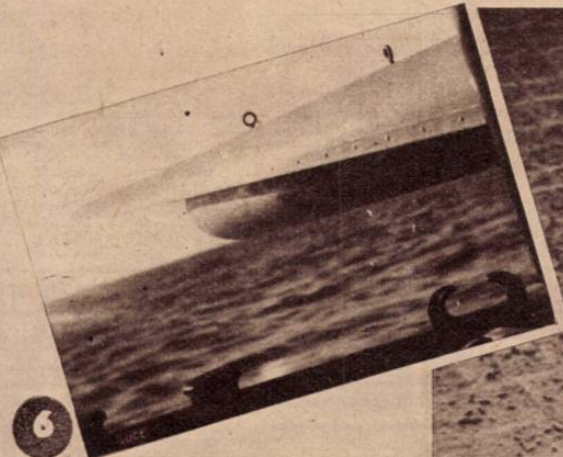
Fotografiile noastre reprezintă câteva faze ale fabricării unei torpile, într'o mare uzină italiană de armament.

1. — Corpul explosiv al torpilei e sudat cu grije, astfel ca apa să nu pătrundă în încărcătură. Vagonetul trece apoi în fața unei alte echipe de specialiști.

2. — Aci se montează partea metalică a focosului. Sistemul de amorsare nu se introduce decât pe bordul vasului lans-torpilă.

3. — Niște strunguri speciale rectifică suprafața torpilei, suprimând orice asperitate și făcînd-o cît se poate de alunecoasă.

4. — Proiectilul uriaș e transportat în

hala de montaj a motoarelor, unde; se adaptează sistemul de propulsie și direcție, iar apoi trece la încărcat. Corpul explosiv este umplut cu trotil (circa 500 kgr.)

5. — În hala de reglaj, torpilele așteaptă pe specialistul care va verifica și va pune la punct complicatele-i mecanisme.

6. — Imbarcată pe un submarin italian și armată cu mecanismul de amorsare, apoi introdusă în tubul lans-torpilă, enorma ghiulea e gata de a fi lansată împotriva vasului inamic.

7. — O torpilă aeriană dintre cele mai moderne este, încărcată pe un bombardier italian care pleacă în misiune

O piesă grea de artilerie camuflată sub frunze verzi de copaci

Post de radio românesc camuflat, undeva, pe frontul ucrainian

Automobil de transport românesc cu tunul anticar după el, înaintând camuflat spre liniile frontului.

Camuflajul joacă mare rol pe câmpul de luptă, mai ales atunci când bătăliile se dau pe șesuri întinse și despădurite. În asemenea cazuri, după cum vedem din fotografia de mai jos, reprezentând ostași germani pe frontul de Est, nu numai vehiculele și piesele de artilerie trebuiesc camuflate, ci și îmbrăcămintea soldaților.

Camuflajul DE FRONT

Sub șoproane dărăpănate sau în diferite alte chipuri, au fost camuflate cazele bolșevicilor

Foto P. P.

De ce Depinde Fericirea lor.

Dreapta: Emil Jannings, care e fericit atunci când soția îi admiră sincer un film (cazul „Ohm Krüger”).

Stânga: Laura Solari care e în culmea fericirii când reușește o mâncare-surpriză.

Jos: Paul Kemp care nu-și dorește decât să joace o partidă de ping-pong cu ...frau Kemp.

O RICAT ar părea de pretențioși, actorii de cinema se mulțumesc, în fond, cu foarte puțin, în fericirea lor casnică.

Emil Jannings, eroul celui mai mare film al anului, „Ohm Krüger”, a declarat, spre exemplu, că se simte fericit atunci când o creație a lui este apreciată mult de soția și de fiul său. (A fost cazul recent cu „Ohm Krüger”).

Laura Solari e fericită când reușește să gătească o mâncare — surpriză care să-i placă mult soțului ei;

Paul Kemp, eroul filmului „Kleinstadt-poet”, se simte fericit când poate să joace o partidă de ping-pong cu „frau Kemp”;

Însfășit, Hansi Knoteck a declarat că se simte fericită când reușește să provoace gelozia soțului ei cu o scenă de dragoste interpretată pe ecran. „O dovadă—spune ea—că scena a fost „naturală.”

Un sărut din filmul „Waldwinter”, cu care Hansi Knoteck a provocat gelozia soțului ...spre fericirea ei.

Marinari PESCARI

Barca, cu uneltele de pescuit, e trasă și pusă pe apă. Marinarul a redevenit pescar.

La câteva sute sau zeci de metri de marginea câmpurilor de mine, marinarul german și pescarul norvegian, înfrățiți, își văd liniștiți de ocupație.

Recolta este pusă apoi în cotigă și transportată spre locuință.

Marinarul german și-a luat partea lui: doi pești. Restul este al pescarului norvegian.

SUNT bizare aspectele pacifice pe care le poate lua un război. Acela care ar vizita, în zilele acestea, porturile pescărești de pe coasta Norvegiei, n'ar putea să creadă că acestea au fost teatrul unor lupte grele. Trupele de ocupație din Norvegia și-au câștigat încrederea viguroșilor locuitori ai fiordurilor, iar astăzi e un spectacol aproape banal să vezi, într-o barcă, un pescar norvegian, alături de un marinar german, pornind amândoi, în larg, la pescuit.

Valurile albastre ale Mării Nordului, atât de bogate în pește, furnizează alimentul principal a milioane de oameni. Și cum războiul dă răgaz, marinarilor, aceștia revin la meseria lor din civilitate și dau o mână de ajutor celor cari fără vrerea lor le-a fost, la un moment dat, dus-mani.

Sub impulsul puternic al ramei, barca se avântă în larg. Soarele nici n'a răsarit încă. În barcă par'că nu-i

nimeni, deoarece este o caracteristică a acestor oameni ai întinsurilor albastre să nu fie de loc vorbăreți.

Pescarul norvegian, care cunoaște perfect curentii marini din apropierea coastei, dă semnalul de oprire. El știe locul unde prada va fi bogată, iar marinarul știe să asculte de cel care are mai multă experiență ca el. Barca s'a oprit. E numai o iluzie, căci legănatul necănit al valurilor poartă barca încoace și în colo și dacă oamenii n'ar fi atenți s'ar pomeni târați cine știe unde.

Instrumentele de pescuit intră în acțiune. Plășile se întind, undițele speciale se scufundă în valuri. Și acum începe așteptarea aceea încordată în singurătatea desăvârșită a valurilor verzi.

Din când în când, oamenii din barcă părăsesc atitudinea de statui, trag undițele, desprind peștele din cârligul lor, lansează din nou instrumentul și-și reiau poza de mai înainte.

Cine ar putea bănuși, privind atitudinea pacinică a acestor oameni de treabă, că nu

departe de ei, la numai câteva sute, sau zeci de metri, moartea plutește sub valuri? Fie că ei pescuiesc la marginea câmpurilor de mine. Mari-

(Continuare în pag. 14-a).

**CUM SE POATE
PESCUI LA MARGINEA
CÂMPURILOR DE MINE**

Iată un exemplar de minunat gust, care nu se găsește decât în apele fiordurilor norvegiene.

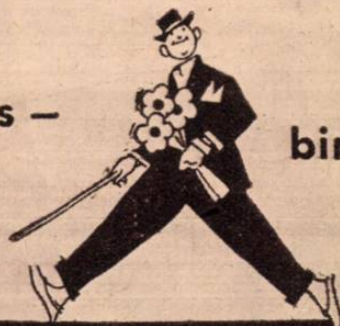

Lăcașurile sfinte, cași locuințele, au fost distruse de hoardele bolșevice. Datoria noastră este să le refacem, subscriind la imprumutul Reintegrării.

Care de luptă sovietice luate pradă de război de trupele noastre pe frontul Odesei.

Bine ras —

bine dispus!

ROTBART
LUXUOSA

C E R E Ț I
LA TOATE CHIOȘCURI
MEDICUL NOSTRU

ACEȘTIA SUNT OAMENII DE MÂINE

(Urmare din pag. 4-a)

Colonia de vară este pentru tânărul german o școală în care se deprinde în primul rând cu viața colectivă și apoi cu independența.

Echipamentul tânărului hitlerist este asemănător celui al soldatului. Se rezumă la strictul necesar.

Ziua începe odată cu semnalul dat de trompet. Toaleta de dimineață este repede făcută în apa rece a unui râu de munte sau în aceia a unui torent.

Când tabăra este instalată în apropiere de malul mării, tinerii sau tinerele își iau baia în apa mării.

O partidă sdravănă de înot este adesea începutul zilei în tabără.

După acest exercițiu pofta de mâncare este mai mare și ziua trece pe nesimțite în jocuri, în cântece, în marșuri sau în munci ce păstrează un permanent caracter educativ.

S'a observat că viața de tabără prieste în chip minunat tinerilor și tinerilor hitleristi. Desele controale medicale constată o creștere colectivă a greutateii și o întărire a mușchilor și a rezistenței fizice în general.

Ziua trece prea repede. În așteptarea mesei de seară, tinerii ascultă cântecele executate de orchestra taberei, căci muzica este o deprindere a întregului tineret german.

La sfârșitul vacanțelor, tinerii și tinerele fete se întorc în casa părinților care de cele mai multe ori nu-i recunosc. Sunt mai voinici, mai maturi, au mai multă independență de spirit, au învățat să se ajute singuri.

Dar scopul taberei sau coloniei de vară este precum am spus acela de a arăta tineretului din oraș frumusețea naturii și a pământului național care într-o zi va trebui apărat cu dragoste și cu spirit de jertfă.

MARINARI PESCARI

(Urmare din pag. 13-a).

narii germani știu însă să se ferească de pericol așa cum știu să fie și buni pescari.

Și cine ar bănuia deasemenea că indivizii aceștia blajini, cari sunt pescari, știu să fie la chemarea patriei cei mai aprigi luptători, oameni cari nu se tem de moarte și cari știu să-și dea viața cu folos pentru neamul și patria lor?

Fotografiile de pe frontul românesc ne-au fost puse la dispoziție de Secția de Propagandă a Marelui Stat Major.

Așa locuiau românii sub stăpânirea bolșevică. li putem oare lăsa și noi așa? Iată de ce trebuie să subscriem cât mai neîntârziat și cât mai mult la Imprimatul Reintegrării.

Foto P. P.

SINGURA REVISTĂ SĂPTĂMÂNALĂ DE SPECIALITATE

C
I
N
E
M
A

C I N E M A

PUBLICĂ ÎN FIECARE NUMĂR ULTIMELE ȘTIRI CINEMATOGRAFICE, ULTIMELE ECOURI DIN STUDIOURI, SCANDALURI ȘI EXCENTRICITĂȚI ALE VEDETELOR ECRANULUI PRECUM ȘI Aprecieri asupra programelor prezen-
TATE DE CINEMATOGRAFELE CAPITALEI

*Dacă
sunteți
curioși*

La fiecare început de toamnă, elvețienele credincioase se duc să înalțe o rugăciune către Dumnezeu, pe vârful unuia dintre cei mai înalți masivi ai Alpilor, unde se află o cruce veche făcătoare de minuni.

Și la Tokio, ca în toate marile orașe ale lumii, consumul benzinei a fost raționalizat. Iată, spre exemplu, cu ce fel de vehicule se face astăzi transportul persoanelor, pe străzile capitalei japoneze

Hoțul a fost prins asupra faptului... Iată un instantaneu rar fotografic, care ne arată momentul în care, surprinzând un șarpe în cuibul ei cu ouă, pasărea aceasta — un vultur african — îl înțeștează cu ciocul și-l scutură până dă drumul oului.

Actrița Americană, Peggy Conklin, are o pisică de rasă care nu vrea să apară în lume, dacă nu ...i se pudrează nasul

Cu acest „dans în partelan”, reprezentând două surori, așa cum le vedeți aici, un creator de modele de bibelouri, german, a reușit cel mai mare succes din cariera lui, copia fiindu-i cerută pretutindeni, în mari cantități

Cea mai veche locomotivă se află încă în activitate pe căile ferate ale Filipinelor și a nume pe insula Negros, fiind utilizată la transportul lemnului și al fructelor. Viteza ei nu depășește 20 km. pe oră

CÂND ȚARA TA ÎȚI CERE AJUTOR, AI INIMĂ SĂ STAI NEPĂSĂTOR?

ACTUALITĂȚI DIN ȚARĂ

Răniții spitalelor din Sinaia, care se află în convalescență, au fost primiți la castelul Peleș de M. M. L. L. Regele Mihai și Regina-Mamă Elena

I. P. S. S. Patriarhul Nicodem ieșind dela Patriarhie după slujba oficiată în ziua de 6 Septembrie pentru pomenirea eroilor morți în războiul sfânt

Sus: Căpitanul echipei de foot-ball „Rapid” primește Cupa României după match-ul disputat Duminică la A. N. E. F.

Jos: O fază a matchului Aviația Română - Aviația Germană, care se știe că s'a terminat cu rezultatul de 4-3 în favoarea echipei noastre

ANUL XV No. 764

18 SEPTEMBRIE 1941

32 PAGINI 15 LEI

MARINAR GERMAN, ALĂTURI
DE FRATELE LUI DE LUPTĂ
ROMÂN, PAZIND APELE
NOASTRE TERITORIALE

Petrache Lupu a ținut să meargă până în primele linii ale frontului, unde îl vedem, în această fotografie. Se știe că avionul în care călătorea a fost atacat de bolșevici, dar a scăpat neatinș.

Ultimile fotografii

În fiecare zi au loc, în bisericile transnistrice slujbe religioase, pentru pomenirea eroilor dezrobitori și pentru victoria armatelor noastre. Soldații iau parte, în număr mare, la aceste slujbe.

Artilerie română înaintând spre frontul Odesei.

Pe gamelă, profitând de o clipă de repaos, ostașul scrie câteva rânduri celor de-acasă.

După spectacolele oferite răniților din spitale, popularul nostru comediant, d. C. Tănase, a întreprins un turneu al veseliei pe front. Iată-l jucând în fața soldaților, pe frontul Odesei.

DIN TRANSNISTRIA

Stânga : O brutărie de campanie în plină funcțiune, pe frontul transnistrian.

Dreapta : Inmormântarea creștinească a unui copil dintr'un sat de pe Bug, oficiată de un preot militar român.

Un soldat german este decorat, de un ofițer român, pentru faptele lui vitejești.

Uriasele șanțuri anti-tanc, din jurul Odesei, căzute în stăpânirea trupelor noastre.

PETERSBURG

PETERSBURGUL își trăiește ultimele ceasuri. Poate în clipa când așternem aceste rânduri marele și pitorescul oraș de pe malurile Nevei a și căzut în mâinile trupelor germane; poate, pe străzile sale, se desfășoară ultimele lupte desnădăjduite între bravii ostași ai Reichului și apărătorii bolșevismului. În orice caz, armatele Fuehrerului Hitler i-au pecetluit soarta. În această privință nu mai poate fi îndoială. Astfel, acolo unde Napoleon, cu puternica dar istovită și inflămăzată armată n'a izbutit să ajungă spre a zdrobi rezistența crâncenă a lui Alexandru I refugiat pe acel petec de pământ al Laotului imperiu rusesc, Germanii, cu o reperiție uluitoare și cu perfecțiunea mijloacelor lor de războiu și, în deosebi, cu o tehnică incomparabilă de luptă au ajuns în mai puțin de o lună de la începutul ostilităților.

Astăzi Petersburgul nu mai are ca pe vremea lui Napoleon importanța decisivă în sorții unui războiu ca cel de azi, de proporții gigantice, neconcepute niciodată în scurgerea veacurilor chiar de cei mai valoroși conducători de armate. Poziția lui excentrică, în fundul golfului Finlandei precum și faptul că nu mai este capitala vrăjmașului schimbă cu desăvârșire valoarea cuceririi; totuși el constituie o pradă mare, fie pentru faptul că este, după Moscova al doilea oraș mare al imensului teritoriu astăzi subjugat de soviete, fie pentru că Stalin, în ultimii ani, a centralizat acolo numeroase industrii de războiu, în sfârșit, fie, pentru că, odată cu căderea Petersburgului și fatalmente, a fortăreței navale Kronstadt, flota sovietică din Baltica, aproape complet încercuită, își pierde cea mai importantă bază de sprijin. Fără să mai ținem seamă că inevitabila cucerire a formidabilului conglomerat de tranșee creat în jurul Petersburgului reprezintă, prin sine însuși, un succes grandios pentru viitoarea desfășurare a războiului în acel sector.

Cât de curioasă a fost și soarta Petersburgului care în mai puțin de un sfert de veac și-a schimbat numele de trei ori!

La începutul războiului mondial, după două veacuri dela întemeierea sa, numele lui, ca un sentiment de dușmănie față de tot ceea ce era german, își schimbă rădăcina în *Grad*, devenind Petrograd; apoi, după revoluția comunistă, în onoarea șefului agitatorilor, iată-l rebotezat în 1924 Leningrad;

Orașul cu 3 NUME

Catedrala din Petersburg, care a fost transformată de bolșevici în Muzeu al Groazei.

iar acum, cu isgonirea trupelor sovietice, revine la originea de altă dată, numindu-se Petersburg.

Actualmente, cu aproape trei milioane de locuitori, orașul este un centru industrial și manufacturier de mare însemnătate.

Intemeietorul Petersburgului a fost Petru cel Mare care a înțeles astfel să creeze o bază solidă de apărare împotriva Suediei și să-l aibă capitală a vastului său imperiu, deși era situat într-o regiune atât de ciudată, cu scopul de-a putea menține cât mai strânse legături cu țările Europei centrale și occidentale. Noul oraș deveni în scurtă vreme centrul traficului maritim și terestru al Baltice și înflori cu atâta reperiție încât la moartea lui Petru I avea 75.000 de locuitori spre a ajunge la 200.000 sub Caterina II și la 425.000 către sfârșitul domniei lui Alexandru I.

Comerțul și industria sa progresând din an în an Petersburgul ajunsese în curând cel mai mare centru muncitoresc din întreaga Ru-

si.

Petersburgul era recunoscut odinioară pentru partidele de yachting ale nobililor ruși. Cele trei tinere fete din fotografia noastră încearcă să reînvie, după model... sovietic, acest sport dar fără succes.

sie și, drept consecință, focarul ideilor extreme, al propagandei revoluționare și al comploturilor antițariste ce se manifestau prin atentate și sângeroase mișcări de stradă.

Isbucnind revoluția bolșevică în chiar toiul războiului, conducătorii roșii, pentru a înăbuși eventuale tendințe antibolșevice și pentru motive strategice față de un viitor războiu, au transferat capitala la Moscova. În modul acesta, Petersburgul s'a golit în bună parte de locuitorii săi pentru a se suprapopula din nou atunci când Stalin hotărî să facă din el un mare centru de industrii mecanice. În anii din urmă, importanța comercială a orașului a crescut, ca o consecință a construirii Canalului Morskoi care, străbătând golful Kronstadt, îngăduie vapoarelor de mare tonaj să ancoreze în chiar rada portului orașului devenit, prin acest fapt, cel mai mare dintre toate porturile Rusiei.

Petersburgul în ceea ce privește cartierele vechi păstrează astăzi numeroase și însemnate monumente de artă, printre cari Catedrala Sf. Petru și Pavel și Universitatea, pe când cartierele moderne nu prezintă nimic mai de seamă și poate fi asemănat cu multe alte orașe europene. Străzi largi, drepte și monotone, mărginite pe-o parte și pe alta de uriașe construcții, antiestetice și lipsite de gust fac un contrast straniu în comparație cu orașul construit de țari, de o grandiozitate poate prea militărească, dar fiind de frumusețe și de gust. Grandiozitate a concepției imperiale pe care acum furia nimicitoare a roșilor încearcă din răspuțeri s'o facă să dispară.

Lupta se desfășoară deci sub bune auspicii. Oricât de lungă și de aspră va fi această luptă pentru cucerirea și eliberarea Mediteranei. Romane, marina italiană va ști s'o ducă până la desăvârșita biruință. Dar să nu se uite că războiul Italiei este și al Germaniei și că războiul Germaniei este în același timp și al Italiei fasciste. Din această pricină, marina italiană a forțat blocul Gibraltarului cu câteva zeci de submarine, ducând culorile, armele și inimile noii Italii pe întinderea Oceanului cu o îndrăzneală și o pricepere care înfrățește pe pionierii războiului atlantic cu marinarii de pe submarinele din Africa Orientală. Acești din urmă întreprinzători marinari și navigatori italieni care după mai multe luni de luptă aspră dusă sub clima toridă a Mării Roșii, au înconjurat continentul negru fără escală, în timp de 80 de zile, acoperind o distanță de 14.000 de mile, după ce au violat Bab-el-Mandebul și Gibraltarul sosind la portul de obârșie fără nici o pierdere, fără nici un rănit și fără nici un holnav, împlinind astfel o expediție care nu are precedent în istoria marinei mondiale.

DIN punct de vedere moral și material, puterea maritimă a Imperiului britanic a avut mult de suferit după intervenția Italiei în război, datorită continuului, reînnoitului contact cu flota acesteia. Războiul mediteranean cade greu în cumpăna rezervelor și posibilităților britanice prin două serii de factori : o întrebuintăre sporită și o pierdere continuă de nave comerciale ; o imobilizare și o istovire de proporții uriașe în tonajul marinei de război.

Războiul pe mare nefiind un război de cucerire și de ocupație ci de uzură și de transporturi, dominat de conceptul de economisire a forțelor proprii și de micșorare a forțelor adverse, îndreptat indirect și spre dobândirea obiectivelor teritoriale care însă, vor fi cucerite de armata de uscat, dar cu condiția indispensabilă ca flotele să alimenteze și să susțină acțiunea pe calea mării. Rezultatele oculte, dar temeinice, obținute de opera dărză a marinei italiene, converg și se unesc cu izbânzile obținute de forțele Axei la fruntariile coloniale, căci dacă navele italiene nu ar fi pus la respect flota britanică, nu ar fi fost cu puțință în nici un chip să se reziste pe cel de al patrulea țărm și nici să se pregătească revanșa care urma să asvârle forțele britanice peste fruntariile egiptene.

O altă minune în ceea ce privește mișcarea forțelor și a mijloacelor a fost împlinită și pe pământ britanic. Aci, într'un ritm viu, au debarcat întăriri necesare pentru a învălui pe dușman și pentru a stabili frontul mai întâi, pentru a uza și a istovi pe adversar, apoi, pentru a lupta și a învinge.

După bătălia din Creta flota britanică a ieșit învinsă de două ori : pe tărâm strategic, pentru că nu a izbutit să apere insula ; pe tărâm tactic, din pricină că a suferit pierderi dezastruoase. Unele din cele mai grele lovituri i-au fost date de torpiloarele italiene, care s'au angajat cu o îndrăzneală rar întâlnită împotriva formațiilor engleze ce dispuneau de o zdrobitoare superioritate.

Lista unităților de război inamice dispărute în valorile mării disputate a sporit cu noi și însemnate nume, spor înregistrat și în ceea ce privește numărul unităților avariate și imobilizate în porturile din Orient și legate astfel de soarta acestora. Prima din aceste unități, crucișătorul „York” imobilizat în lunile trecute de către acțiunile ofensive ale marinei italiene, în rada portului Suda, și-a găsit sfârșitul pe care îl merita în urma retragerii britanice de pe ultimul petec de pământ european.

Fotografie luată în camera de manevră a unui submarin italian, în timpul unei lupte cu navele de război britanice din apele Mediteranei.

Dreapta : Vedete ușoare italiene pornind la atac.

Jos, dreapta : Unități marine foarte mici, înarmate și puse în slujba apărării coastelor.

Marina italiană

SI CONTRIBUTIE LA RAZBOIUL AXEI

Fortificații construite de englezi la gura Canalului de Suez

știut să-și însușească majoritatea acțiunilor, astfel că din anul 1875 Anglia este aceea care exercită cea mai mare influență asupra întregii activități a societății Canalului de Suez. Veniturile creșteau necontenit, căci după cum am mai spus, anual treceau prin Canal 6000 vase, transportând o medie de 30 milioane tone mărfuri. Calea maritimă din Europa spre Asia era deci scurată cu 8000 kilometri, ceea ce la un vas din zilele noastre înseamnă o călătorie de o lună.

Traficul cu India, coloniile engleze din Mările Sudului și Australia înflorind din ce în ce, Suez-ul a fost denumit, cu drept cuvânt, „artera vitală a imperiului britanic”.

Totuș, una din fortificațiile pe care conta Anglia, Insula Creta, n'a corespuns așteptărilor. A căzut repede în mâinile germanilor, formând astfel un punct important pentru viitoarele lupte împotriva „Arterei vitale a Imperiului britanic”.

Jos dreapta: Descărcarea mărfurilor aduse prin Suez, în portul Alexandria

Vedere generală a Canalului de Suez, cu clădirea Societății Administrative

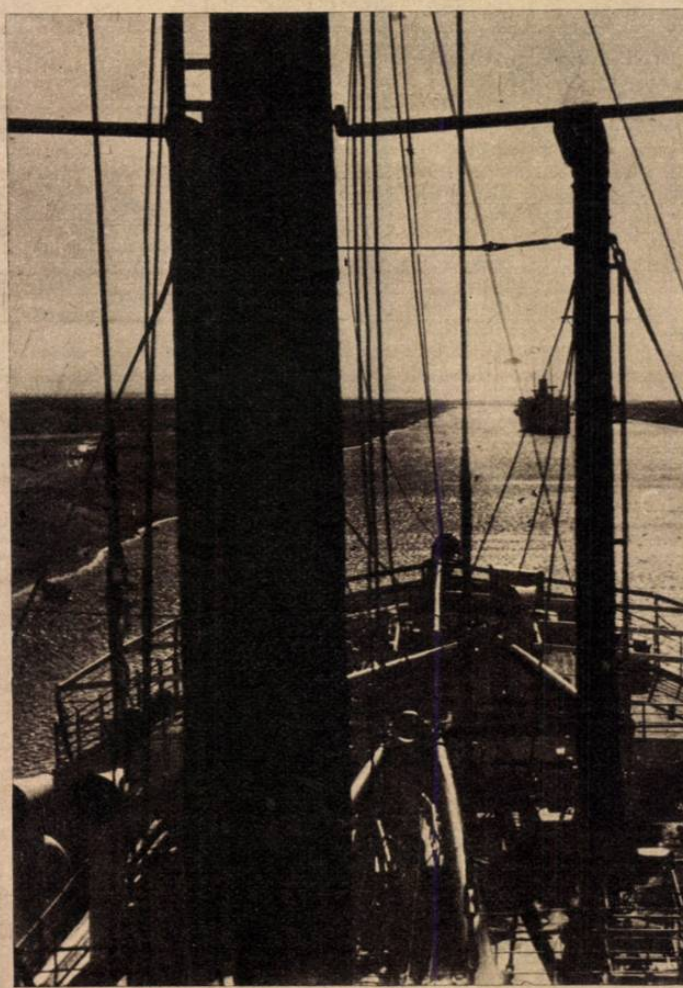

Artera

SUEZ

Imperiile

Două din cele 6000 de vase, care străbat, în fiecare an, Canalul de Suez, micșorând drumul spre Indii cu aproximativ 8000 de km. →

UNUL din principalele obiective ale atacurilor germane din acest război, îl constituie și Canalul de Suez, desemnat ca punct vital al navigației imperiului britanic, care leagă Marea Mediterană de golful arabic, constituind astfel cel mai comod drum spre indii. Până la izbucnirea războiului, viața pulsa aici într'un ritm mai mult decât viu. 6000 de vase traversau în fiecare an canalul săpat în masivul Sinai.

Comunicatele ultimelor zile vorbesc despre interese bombardamente asupra Suezului. S'a aflat chiar că, în urma lor s'a hotărât evacuarea populației civile din Suez. Se știe că de foarte mult timp s'a închis canalul pentru trecerea civililor, iar martori oculari din Cairo povestesc că numeroase sunt vasele scufundate delungul coastei.

În secolul al 14-lea încă, egiptenii au săpat un canal între Marea Roșie și Nil, iar șapte secole mai târziu s'a mai săpat odată acest canal, care a fost apoi din ce în ce mai modernizat. În momentul decăderii Egiptului, prin pierderea războaielor, și canalul și-a pierdut din importanță; nimeni nu i-a mai dat cuvenita atenție astfel că încetul cu încetul a fost acoperit de nisipul furtunilor.

În secolul al 19-lea s'a ajuns iar la ideea de a lega ambele mări printr'un canal. Germanul Negrelli a elaborat deci un plan, care apoi a fost executat de francezul Ferdinand de Lesseps, cu capital francez, german și englez.

Toate popoarele Europei erau interesate în clădirea acestui canal. Lucrările fiind terminate în 1869, marea finanță engleză a

O vedere din orașul Cairo, capitala Egiptului, de unde sunt urmărite cu vigilență interesele Canalului de Suez

Vedere din Ceuta care se află exactă în fața Gibraltarului, pe coasta africană

NU există altă strâmtoare în lume, în jurul căreia să fi dat războaie atât de crâncene și de lungă durată ca aceea a Gibraltarului. Acolo și-au construit odinioară romanii mari centre comerciale, pe care au trebuit să le apere cu armele. De-a lungul timpurilor s'au luptat pentru Gibraltar vizigoții, maurii, mai târziu, portughezii, spaniolii, și olandezii, până când englezii au pus mâna pe el, spre a-și asigura stăpânirea Mării Mediterane.

Totuși istoria acestei strâmtoare nu s'a terminat aici, căci Anglia a trebuit să-și apere proprietatea împotriva unor numeroase atacuri, dintre care vom cita numai asedierea ei de către o armată de

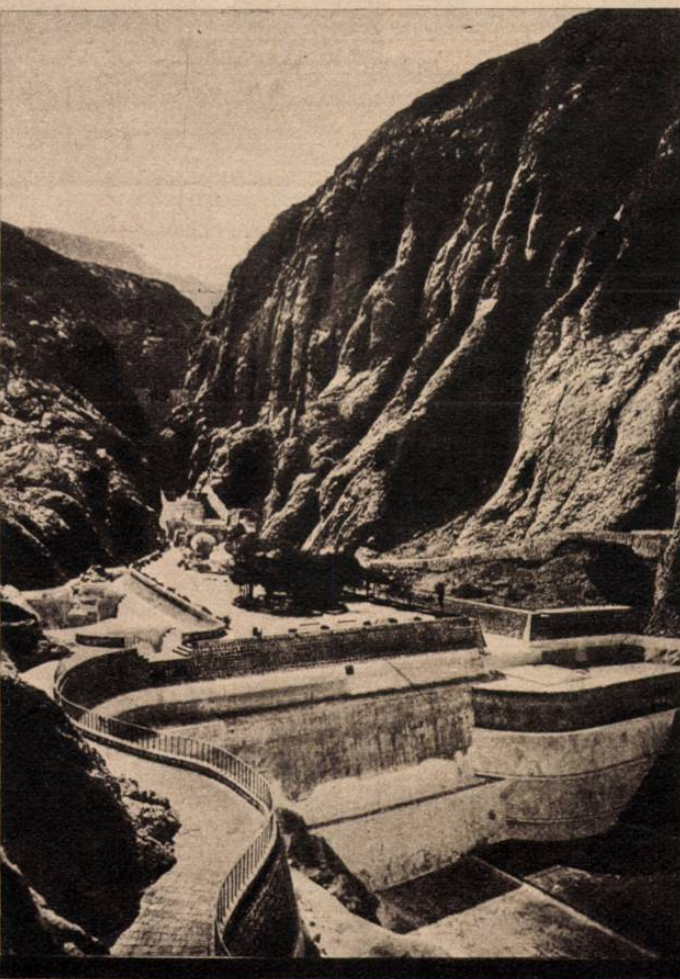
Jos stânga: Tangerul, oraș important al strâmtoarei Gibraltar pe malul african.

Vitală a

Portul de război englez, un punct strategic al mării britanice

Strâmtoarea Britanică Gibraltar

Pe acest drum, construit strategic de englezi, se circulă între fortăreața Gibraltarului și regiunea de ieșire spre frontiera Spaniei

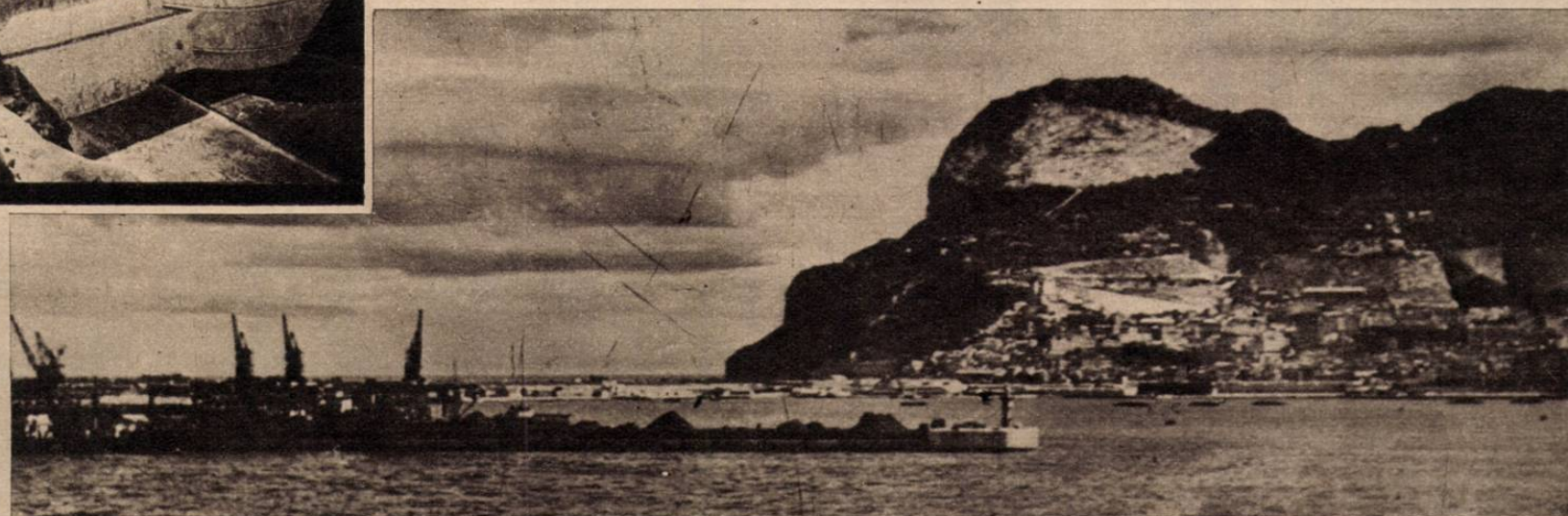
40.000 oameni franco-spaniolă. Stânca Gibraltarului — pe care englezii au transformat-o într-o adevărată cetăție — este așezată pe pământ spaniol. Ea se ridică pe o strâmtoare îngustă care, în actualul război, a fost despărțită de uscat printr-o tranșee extrem de largă săpată de englezi, astfel că ea apare astăzi ca o adevărată insulă. Are o înălțime de 300-400 metri și are pereții extrem de abrupti. În ea și-au făcut englezii fortărețe și depozite. Gibraltarul a însemnat pentru englezi, în primul rând, un punct important pentru flotă, mai ales pentru cea comercială.

În timpul când tunurile nu erau atât de perfecționate ca astăzi, coasta nord-africană, din fața strâmtoarei, avea o mare însemnătate strategică. Dealungul Gibraltarului se mai află

încă două orașe importante, care au jucat chiar un rol istoric și poate vor mai juca încă: Ceuta și Tangerul. În timp ce Ceuta este proprietate spaniolă, Tangerul a fost mulți ani un oraș administrat de o comisiune internațională. Sultanul din Maroc era supremul domnitor, în fond de soarta orașului dispuneau Franța, Anglia și Spania. În războiul actual însă, Spania a fost aceea care a preluat exclusiv proprietatea, asigurându-și astfel teritoriul său marocan.

În jurul proprietății Ceutei s'au purtat războaie grele, mai întâi între portughezi și mauri, apoi ea a trecut în posesiunea Spaniei. Astfel se explică pretenția Spaniei de a îngloba și Gibraltarul în peninsula iberică.

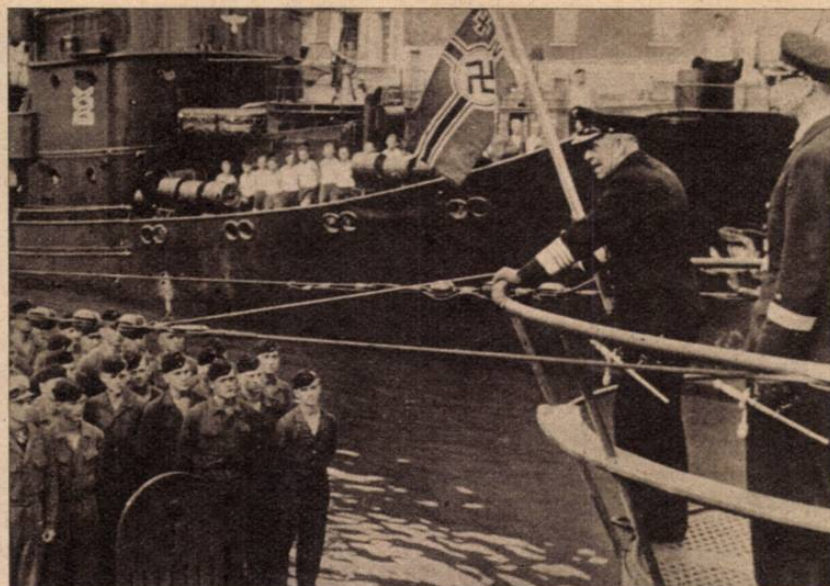
La picioarele stâncii, în care se ascund puternice cazemate, se întinde orașul Gibraltar cu 15.000 locuitori. În stânga se află portul comercial

D-rul american G. P. Miley a inventat o nouă metodă pentru tratarea sângelui infectat. El extrage sângele, îl purifică „în laborator” și apoi îl reintroduce în corpul omului.

Așa arată Ciung-Kingul, capitala Chinei lui Ciang-Kai-Schek, după ultimele bombardamente ale aviației japoneze, care se știe că au fost de o violență fără precedent.

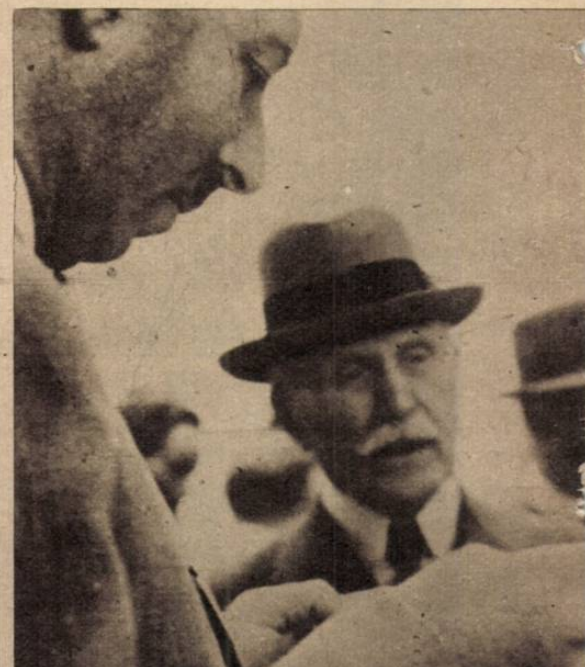

Amiralul Schniewind dă ultimele instrucțiuni echipajelor de submarine germane, înainte de pornirea în căutarea inamicului.

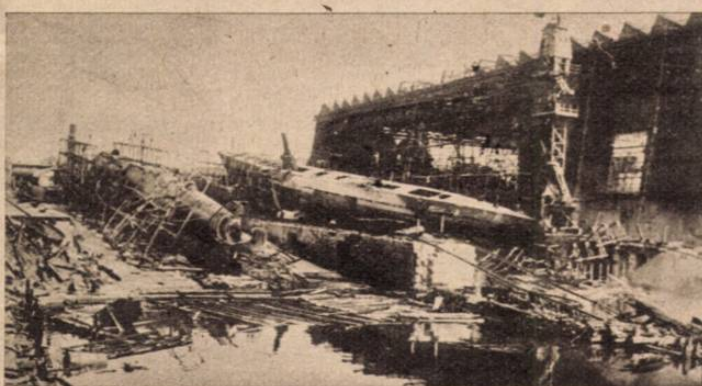
În timp ce Fuehrerul Adolf Hitler Marele Cartier General al frontului pentru stăpînirea marelui pericol bolșevic, — așa cum vedem în sus, în care se află d. Sumner Welles al sovietelor.

din TOATA LUMEA

(dreapta) studiază, la
lui, operațiunile militare
bolșevic și pentru pregăti-
Plutocrația americană dă
edem în fotografia de mai
les și un delegat militar
or.

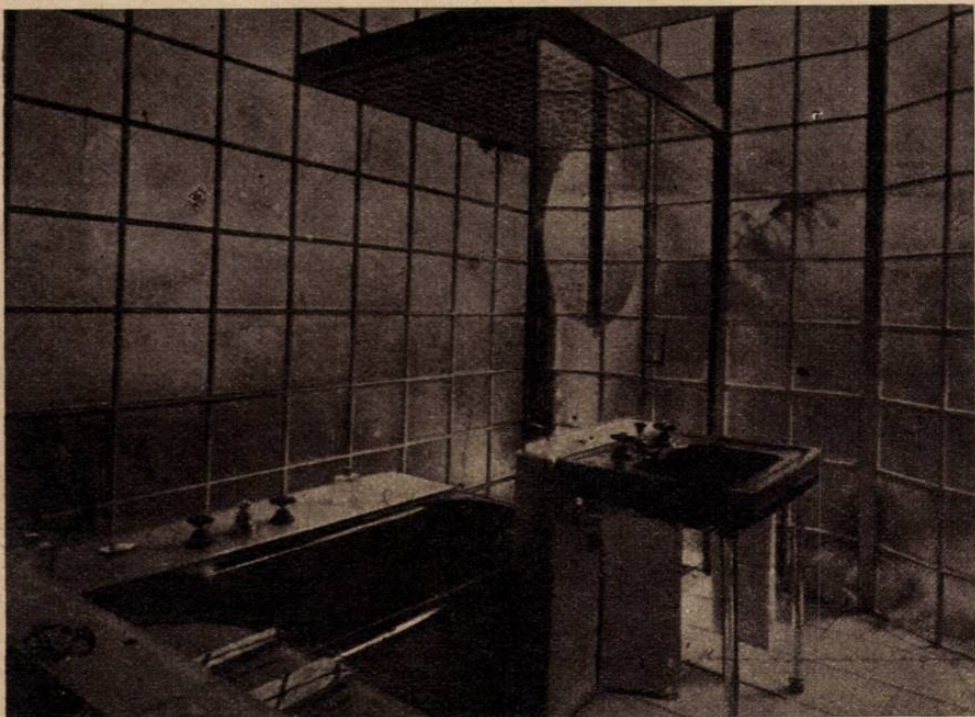
Portul sovietic Nicolaiew, după
primele raiduri ale aviației ger-
mane, care au distrus, printre
altele: un vas de 35 mii tone,
altul de 10 mii tone și mai
multe submarine.

Coloane de trupe italiene trec
neîntrerupt, prin orașele și
satele românești, spre frontul
Niprului, pentru apărarea civi-
lizației continentului european
de pericolul bolșevic.
(Foto: P. P.)

Pe hipodromul Bellerive dela
Vichy, mareșalul Petain a asis-
tat, împreună cu generalul
Weygand, la recente curse
de cai, care s'au desfășurat în
toată strălucirea lor obicinuită.

Dacă n'ar fi văzuți, din când
în când pe străzi, oameni șchio-
pătând — răniți, abia ieșiți din
spital — Atena ar prezenta as-
pectul unui oraș care n'a cu-
noscute războiul, atât este de
normală și de liniștită viața
care se duce astăzi în Capitala
Greciei.

Baia are pereții din cristal semi-opac suficient de străvezii totuși pentru privirile curioșilor.

Așa arată dormitorul d-lui Dubonnet din faimosul său palat de cristal construit în Bois de Boulogne.

construiți din cristal semi-opac sunt baia și bucătăria.

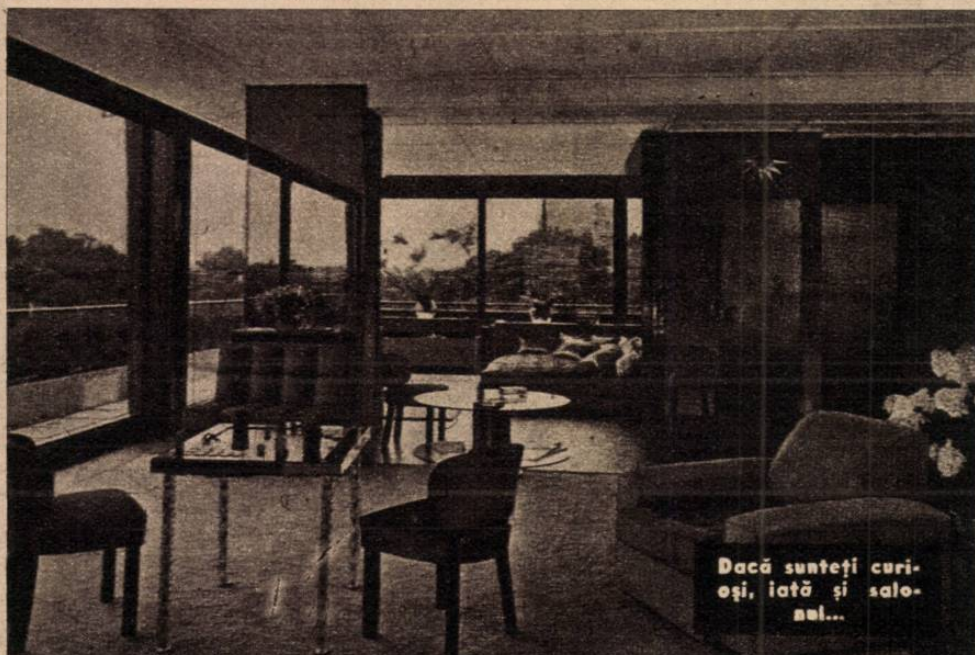
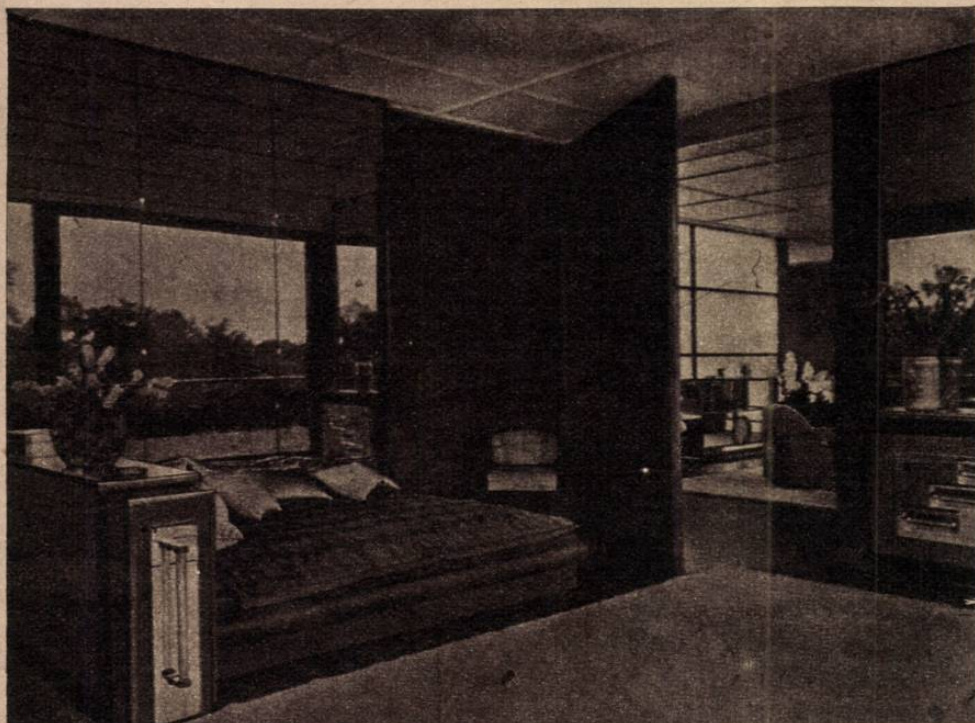
Acest original palat a fost construit de unul dintre cei mai mari ingineri francezi — Sabatou — pentru domnul Dubonnet. Chiar dacă n'ați vizitat Franța, numele acesta nu vă e necunoscut, deoarece tot așa și-a botezat și aperitivul tonic pe care l-a „inventat” și a cărui reclamă nu lipsește din nici un oraș al Europei.

D. Dubonnet este un om excentric și un pasionat al luminii solare. El își petrece cea mai mare parte a timpului liber în această locuință de cristal, care, atunci când soarele coboară la orizont, e luminată tot de afară — prin pereți — cu un sistem de reflectoare speciale.

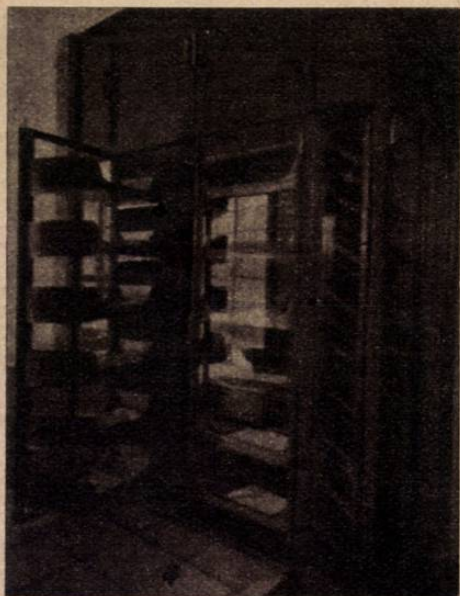
Ca să vă puteți face o idee despre acestă locuință originală, reproducem aici câteva aspecte fotografice luate în interiorul ei simplu dar elegant.

Privind acest palat costisitor, ai cărui pereți au o grosime de 5 cm., de cristal pur, constăți cât de mult i-a priit d-lui Dubonnet ...vinul său tonic.

PALATUL DE CRISTAL

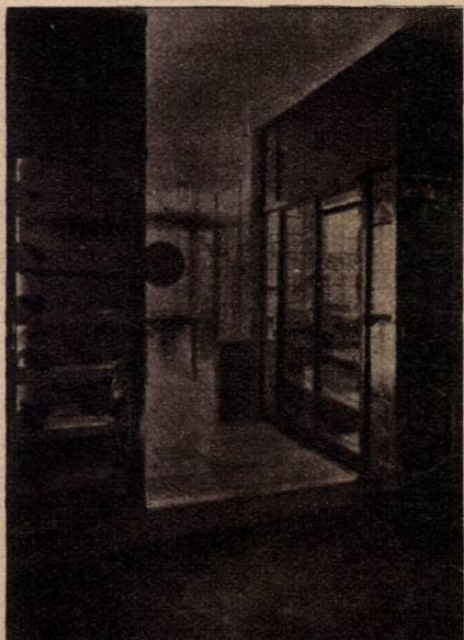
Dacă sunteți curioși, iată și salonul...

OMUL CARE
LOCUEȘTE
INTR'O CASĂ
CA'N POVEȘTI

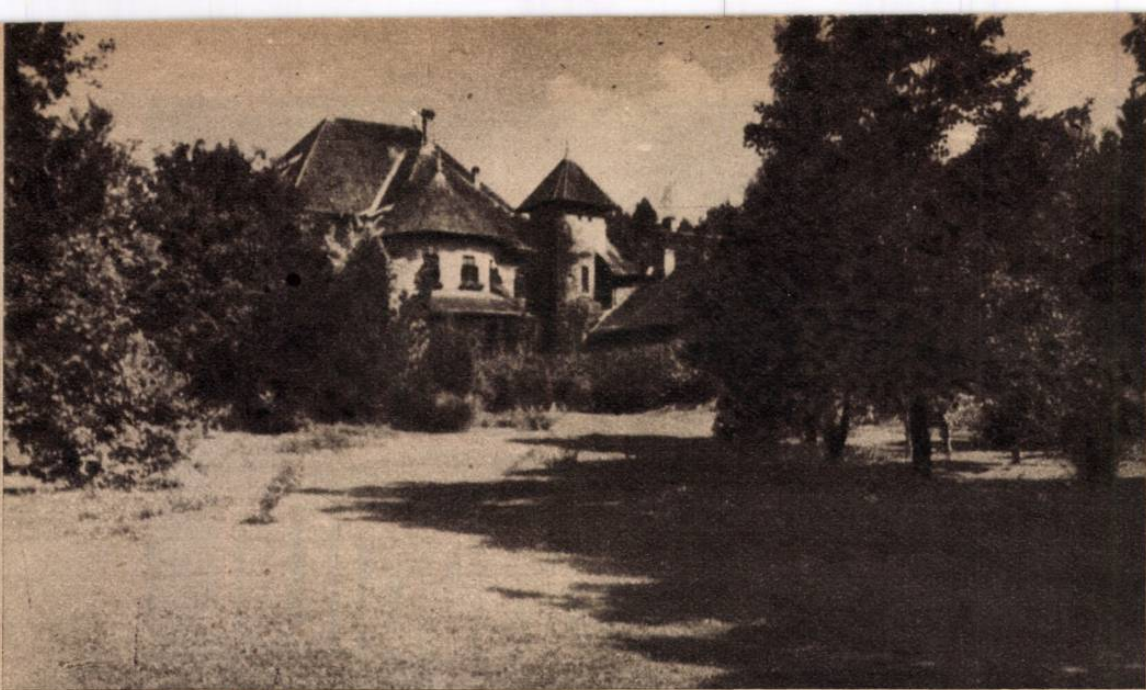
LA marginea Parisului, în cel mai pitoresc colț din Bois de Boulogne, se află un mic palat, așa cum numai în povești poți întâlni.

Trecătorii, care nu cunosc încă această „curiozitate” se opresc înmărmuriți în fața micului palat, prin ai cărui pereți privirea străbate în interior și dincolo. Fiindcă palatul acesta este construit în întregime din cristal transparent, lăsând să se vadă nu numai mobilierul dar și orice mișcare din interior. Singurele încăperi ai căror pereți sunt

Stânga: Două dulapuri ultramoderne pentru păstrarea hainelor și a lămpii, care se deschid și se închid prin resorturi automate. Dreapta: Sufrageria modernă a d-lui Dubonnet.

Un aspect din parcul castelului
dela Dărmănești

UN CASTEL ROMANESC TRANSFORMAT ÎN SPITAL PENTRU RĂNIȚI

PILDUITORUL GEST AL AVIATOAREI MARINA ȘTIRBEY

DE numele aviatorei Marina Știrbey se leagă încă o înfăptuire frumoasă: transformarea castelului dela Dărmănești în spital pentru răniții aviatori.

De când s'a înrolat în rândurile slujitorilor aripilor românești, principesa Marina n'a încetat o clipă să lucreze pentru propășirea aviației. Dacă n'am aminti decât organizarea Aviației Sanitare, care i-se datorește și care s'a dovedit astăzi de-o mare importanță și credem că ar fi destul.

Dar Marina Știrbey a crezut acum, că este mai mult decât o datorie, să dăruim Patriei tot ce avem, fără nici o precupețire.

Din prima clipă a războiului, aviatorea Marina Știrbey, a fost prezentă la această datorie, gata de orice sacrificiu.

Spiritul de jertfă, de care au dat dovadă, în cursul sbuciumatei noastre istorii, doamnele și domnițele din neamul său, trăește în această amazoană modernă, pe care, suntem siguri, de multe ori, străbunele din vechi portrete o vor fi privit cu mirare, cum se pierde în văzduh, purtată de diavolești aripi. Dar bătrânele tradiții voevodale și strămoșești temerara aviatore nu le-a uitat. Și asemeni înaintașelor sale, care în momente de primejdie nu mai aveau decât un gând: să fie de folos țării, și-a schimbat și ea casca de aviatore cu vâlul alb ca să vegheze la căpătâiul camarazilor loviți în luptă, socotind că așa este de mai mare folos patriei.

Un mare sprijin, aviatorea a găsit în mama sa, principesa Elisabeta G. Știrbey — care a înțeles mărinimosul gând al fiicei sale — și i-a pus la dispoziție castelul și o parte din cheltuelile pentru întreținerea spitalului.

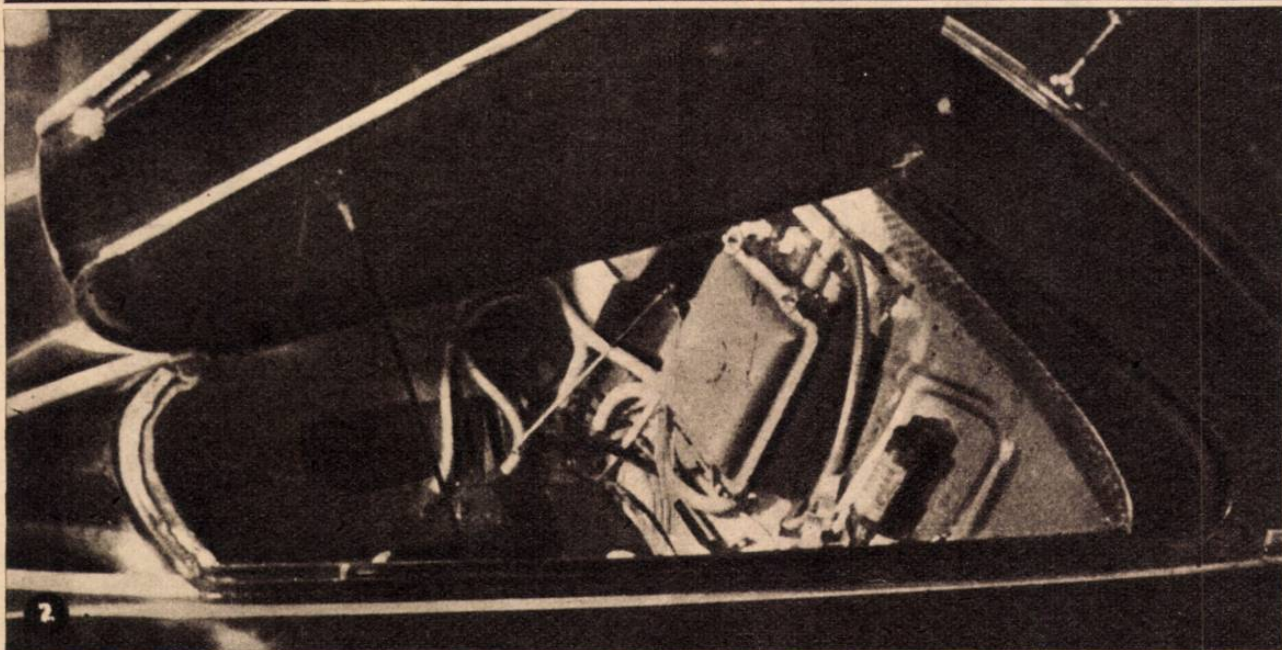
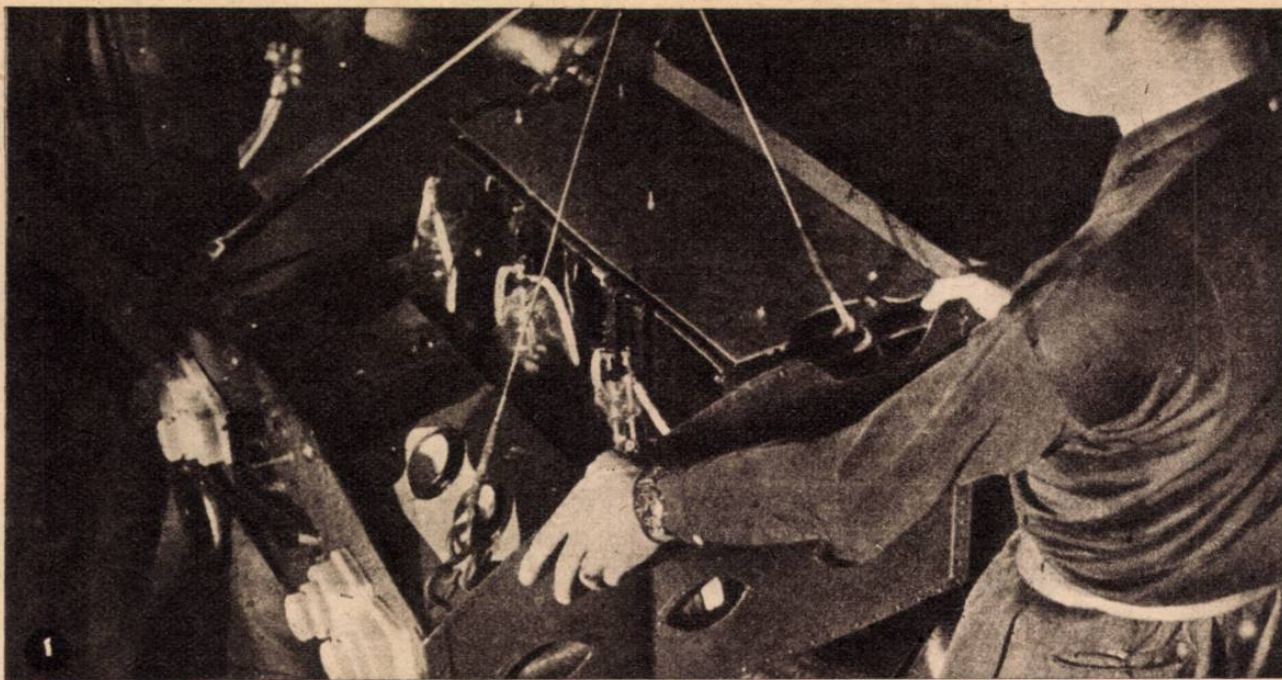
Alt aspect al parcului

Aviatorea Marina Știrbey

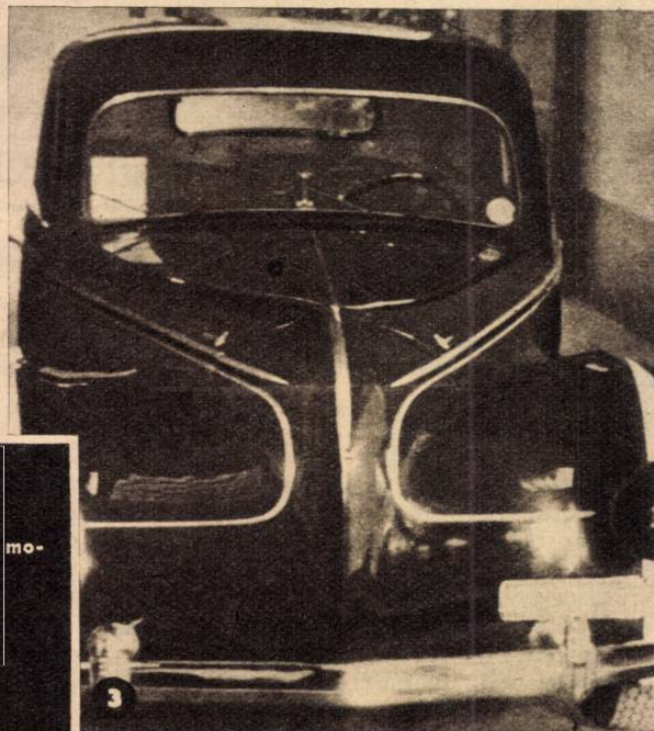
Astfel, datorită acestor două românce, la care dragostea de neam a atins cele mai înalte culmi, o parte din eroii aripilor românești, căzuți pe câmpul de luptă, vor găsi, în castelul dela Dărmănești, în tot timpul războiului, pe rând, o caldă ospitalitate și îngrijirile de care au nevoie.

Și credem că aviatorea, care și-a schimbat uniforma albastră, pe care atât de mult a îndrăgit-o, cu uniforma albă a armatei salvării, nu se va supăra pe noi că am scris aici ceiace știm bine că n'ar fi voit. Dar nu este simplă indiscreție gazetărească. Am găsit însă de datoria noastră să însemnăm aici această frumoasă faptă, ca să rămâe dovadă de vrednicia și dragostea de neam a româncelor din anul 1941.

A aparut AUTOMOBILUL ELECTRIC

CONTELE MAZOTTI, din Milano, a construit primul automobil electric, perfecționat din toate punctele de vedere.

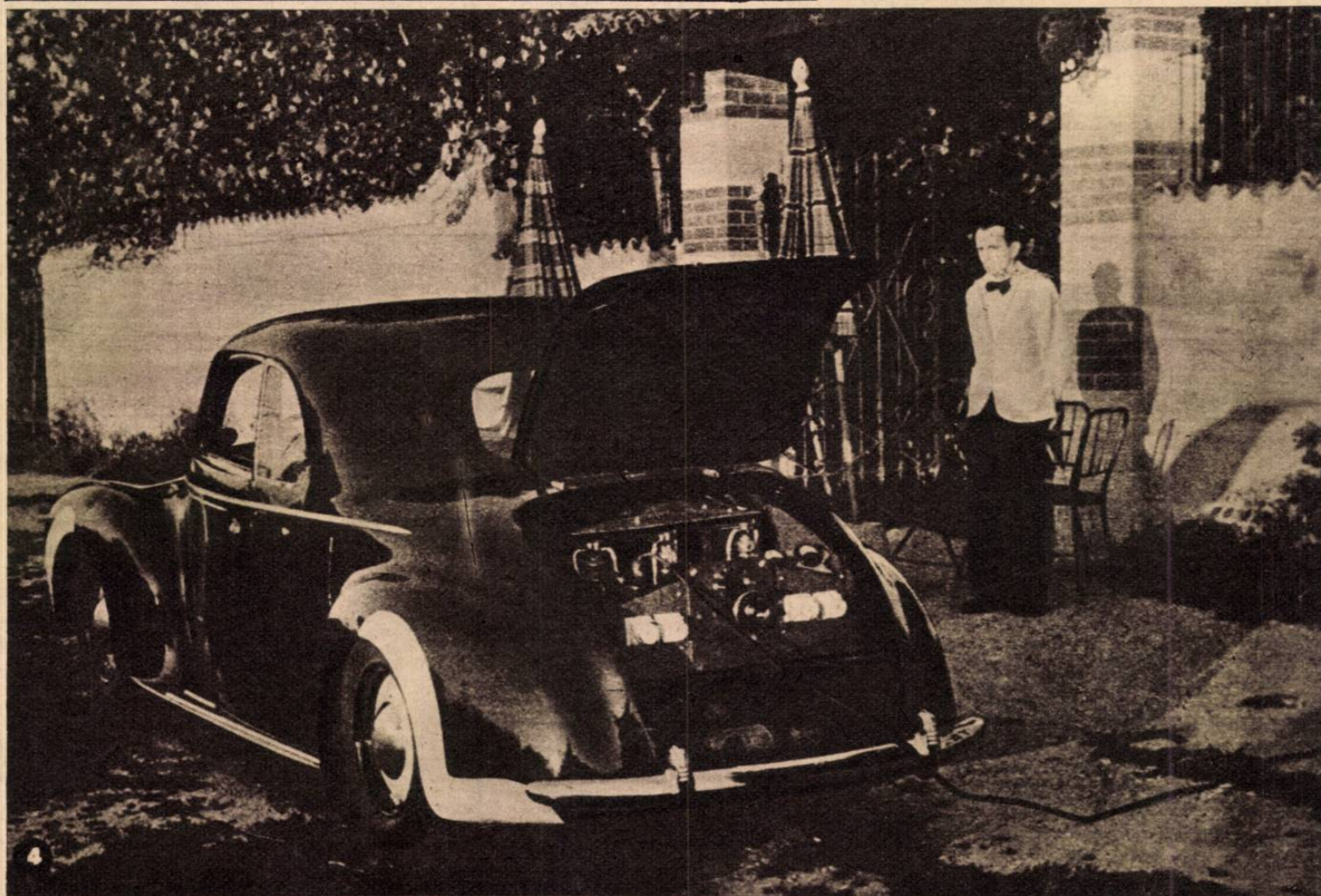
Economia impusă asupra carburantului obicinuit, necesar astăzi războiului, l-a determinat pe contele Mazotti — un cunoscut inventator — să pună la punct această realizare, pe care o începuse dealtfel de câțiva ani.

Automobilul electric nu diferă cu nimic, în aspect, de cel obicinuit. S'ar putea spune că e chiar mai elegant. În plus el mai prezintă și marea calitate de a nu face nici un fel de zgomot în mers.

Viteza pe care a reușit contele Mazotti s'o imprime mașinei sale este, deocamdată, de 60—70 km. pe oră. Invenția nu se oprește însă aici. Capitolul vitezei maxime n'a fost încă ameliorat, dat fiindcă inginerul italian s'a gândit, în primul rând, la cursele de oraș și împrejurimi.

După cât se pare, asemenea mașini se lucrează acum în serie în fabricile italiene și nu va trece mult până când lumea întreagă va putea să profite de această minunată invenție. Aceasta cu atât mai mult cu cât și prețul mașinei și consumul sunt mult reduse, față de automobilele de construcție obicinuită.

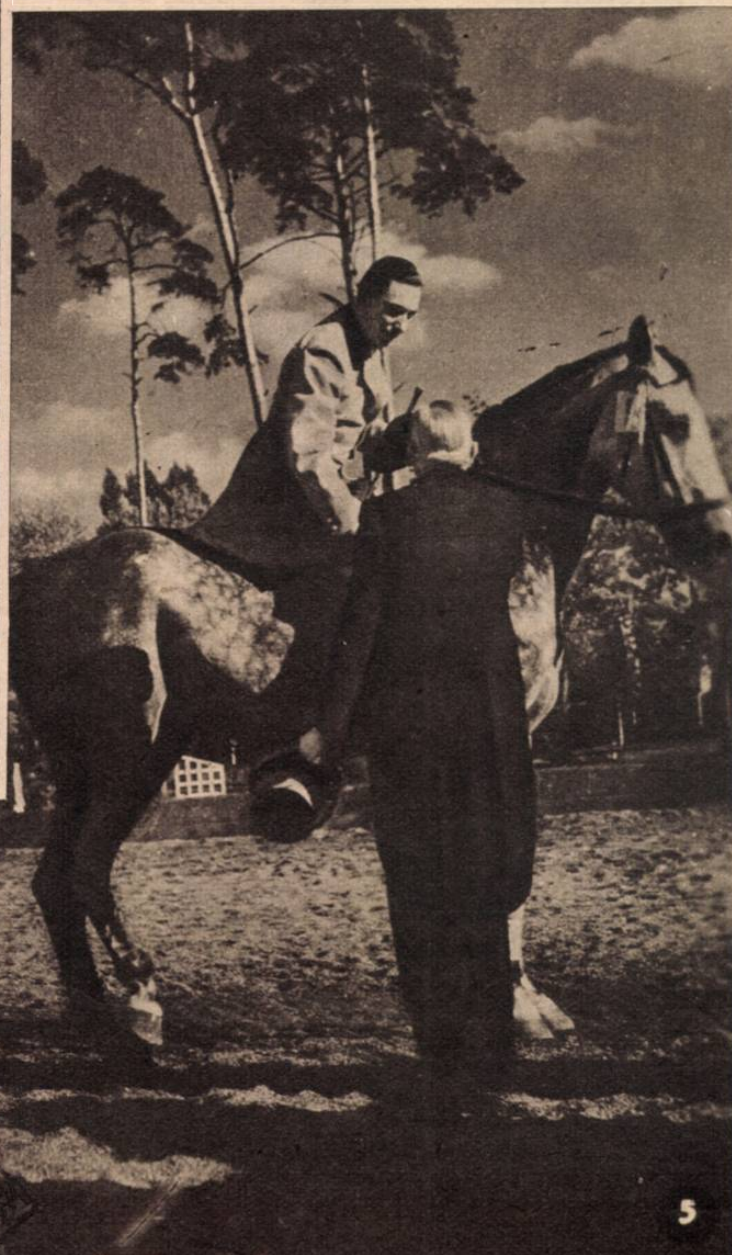
1. Aparatul care permite încărcarea bateriei cu electricitatea necesară motorului.
2. Acesta este motorul noului automobil, cu o putere de 4,5 kw.
3. Silueta mașinei nu diferă cu nimic de cele mai moderne aerodinamice.
4. Încărcarea bateriilor într-o stație specială.

1

Pasiuni MĂRTURISITE

1. Mady Rahl, o pasionată a vâslitului.
2. Heinz Ohlsen, un pasionat al călăritului.
3. Elfie Mayerhofer, eroina comediei „Rochița cu bucluc”.
4. Gisela Uhlen, o pasionată a... mersului pe jos.
5. Willy Birgel, călăreț desăvârșit și în film ca și în viața particulară.

FOTO : TOBIS

ACTORII nu au numai pasiunea carierei lor. Cel puțin așa ne demonstrează o anchetă întreprinsă de o revistă germană, în lumea vedetelor de cinema. Pe scurt, această anchetă stabilește că:

Mady Rahl se pasionează după sportul vâslitului pe care-l practică oridecâte ori are prilejul ;

Gisela Uhlen, actrița de revelație a filmului „Ohm Krueger”, iubește... mersul pe jos, în care scop posedă o adevărată colecție de pantofi „troteuri”;

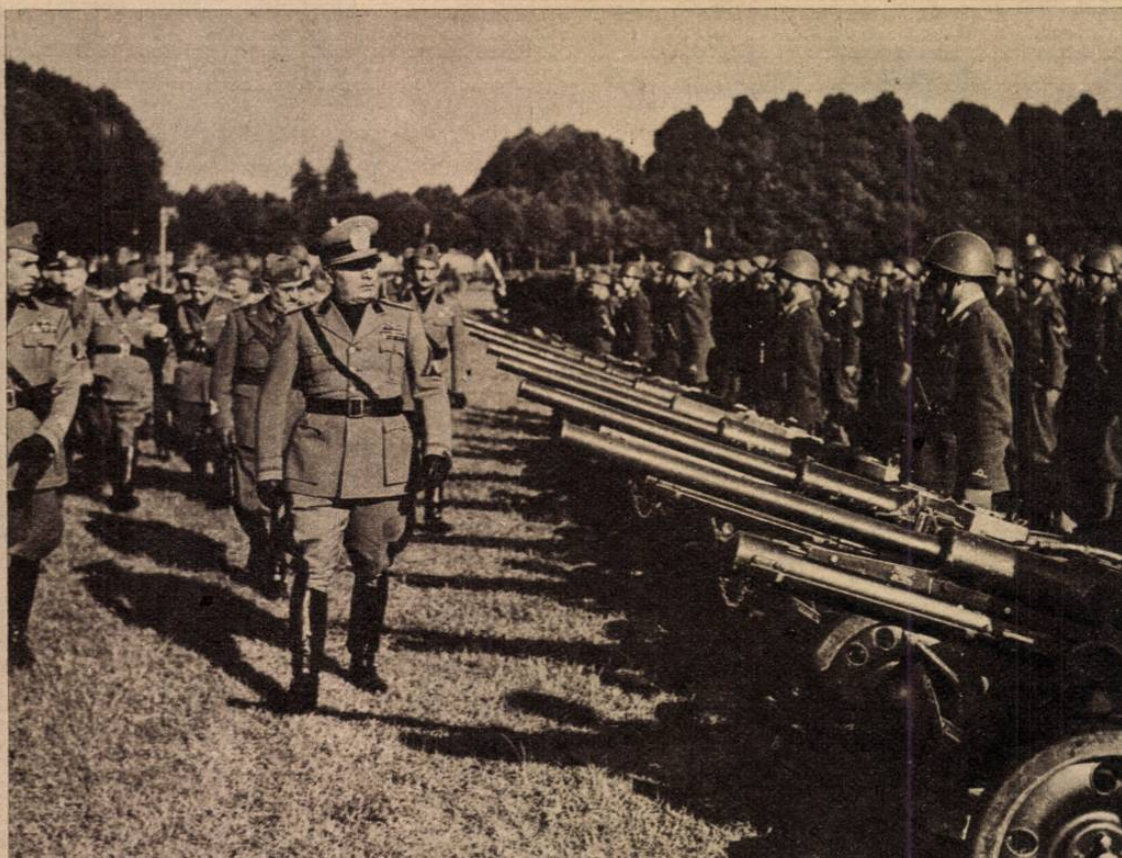
Elfie Mayerhofer, vedeta comediei „Rochița cu bucluc” adoră bicicleta și, în special, cursele lungi, afară din oraș ;

Heinz Ohlsen, un tânăr actor al studiourilor „Tobis”, se pasionează, încă de când era copil, de sportul călăritului. Acelaș sport intră în pasiunea lui Willy Birgel, care a și fost angajat pentru un rol de călăreț în ultimul lui film intitulat „... reitet fuer Deutschland”.

Vedetele își mărturisesc aceste pasiuni și de multe ori, își condiționează, la semnarea contractelor, un oarecare timp liber pentru ele.

Papulația ucrainiană îngrijește cu piositate de icoanele bisericești care au mai putut fi salvate dela prăpădul bolșevic.

Ducele trecând în revistă o parte din trupele trimise să lupte pe frontul de Est.

Bine ras —

bine dispus!

D-nii Roosevelt și Churchill fotografiați pe bordul vasului american, cu prilejul Întâlnirii din Atlantic

Produs din cicoare aleasă,
printr'o cultură selecționată
și îngrijită cu atenție.

La cafea cu lapte ia

Franck
Adaus la cafea

Franck-Cafea

Ministrul de interne al Slovaciei, în uniformă de căpitan, vizitând trupele de pe frontul ucrainian.

*Dacă
sunteți
curioși*

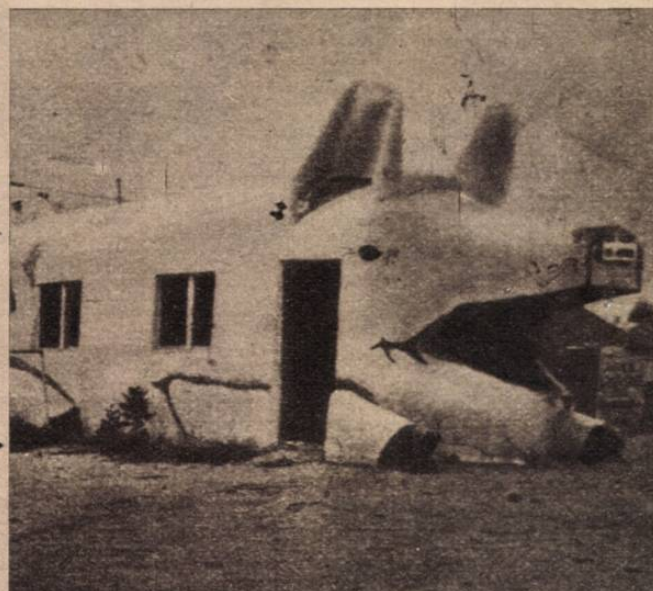

Iată o premiată originală. A câpătat premiul pentru cel mai expresiv cap de înotătoare. Inițiativa concursului, cași înotătoare, aparțin italienilor.

Evreicele din Lituania au fost obligate să poarte semnul distinctiv pe umăr, care constă din inițiala cuvântului „Iudeu“, așa cum vedem în această fotografie.

În memoria bunicului său, care a fost exportator de porci, un american poznaș și-a construit acest „bungalow“ original.

Dacă reușiți acest examen de echilibristică, puteți câștiga cași cei doi acrobați germani de mai jos, zece mii de lei pe seară.

Iată-l pe faimosul constructor de avioane, Willy Messerschmitt, examinând un aparat în miniatură, pe care îl perfecționează acum.

Șoarecii se pricep de minune să fure ouă și să le transporte în vâgăunele lor. Iată-i prinși în flagrant-delict de obiectivul unui fotograf indiscret.

Fermierii americani aruncă laptele, atunci când prețul lui amenință să scadă. Și totuși, în America sunt atâți oameni care mor de foame...

ULTIMELE FOTOGRAFII DIN CAPITALĂ

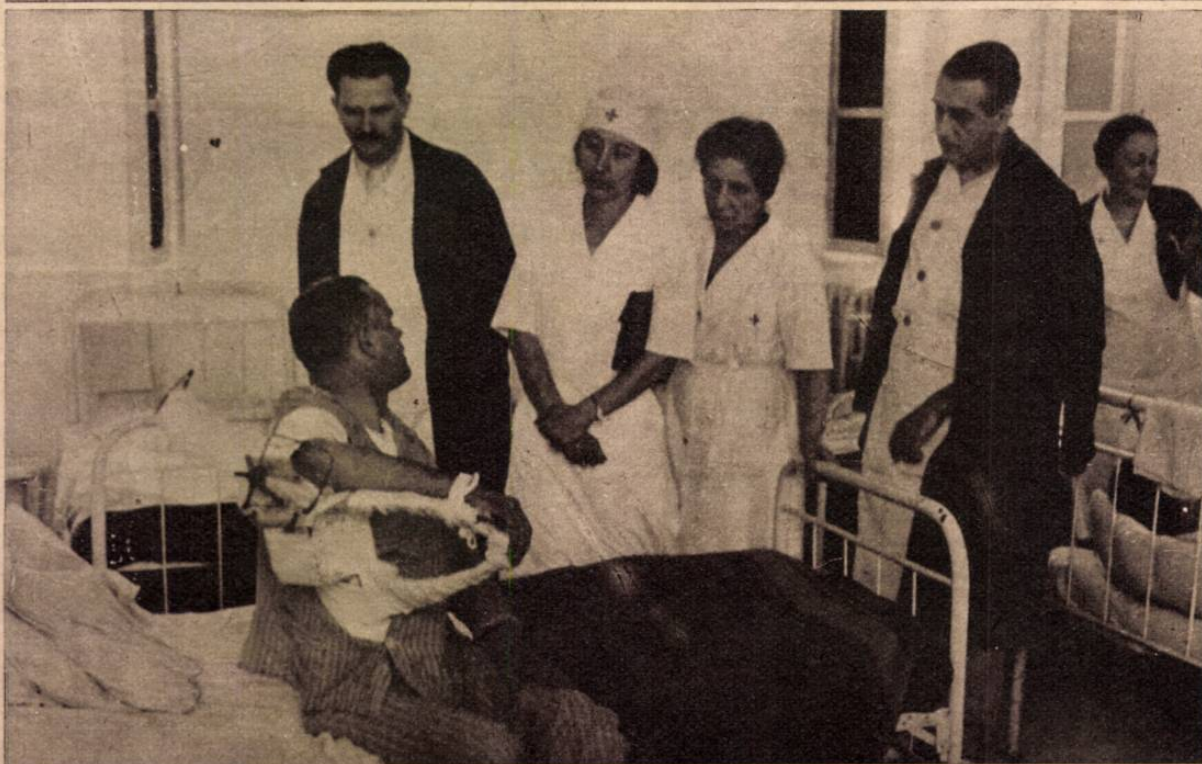
VIZITA ZIARISTULUI KARL MEGERLE IN CAPITALĂ

Stânga: Sosirea distinsului ziarist german în gara de Nord.

Jos: D. Mihai Antonescu, vice-președintele Consiliului, la masa dela Atheneé Palace, oferită în onoarea d-lui Karl Megerle.

D. General Radu Rosetti, ministrul Educației Naționale, vorbind la Teatrul Național, cu prilejul deschiderii noiei stagiuni.

D-na Maria Mareșal Antonescu vizitând spitalul de răniți al Școalei Centrale.

MATCH-URILE DE DUMINICĂ

Sus: O fază a match-ului Juventus-Venus (7—1) disputat în cadrul Cupei Basarabiei.

Jos: Un instantaneu din match-ul disputat între echipele Sportul Studentesc - Carmen (2—1)

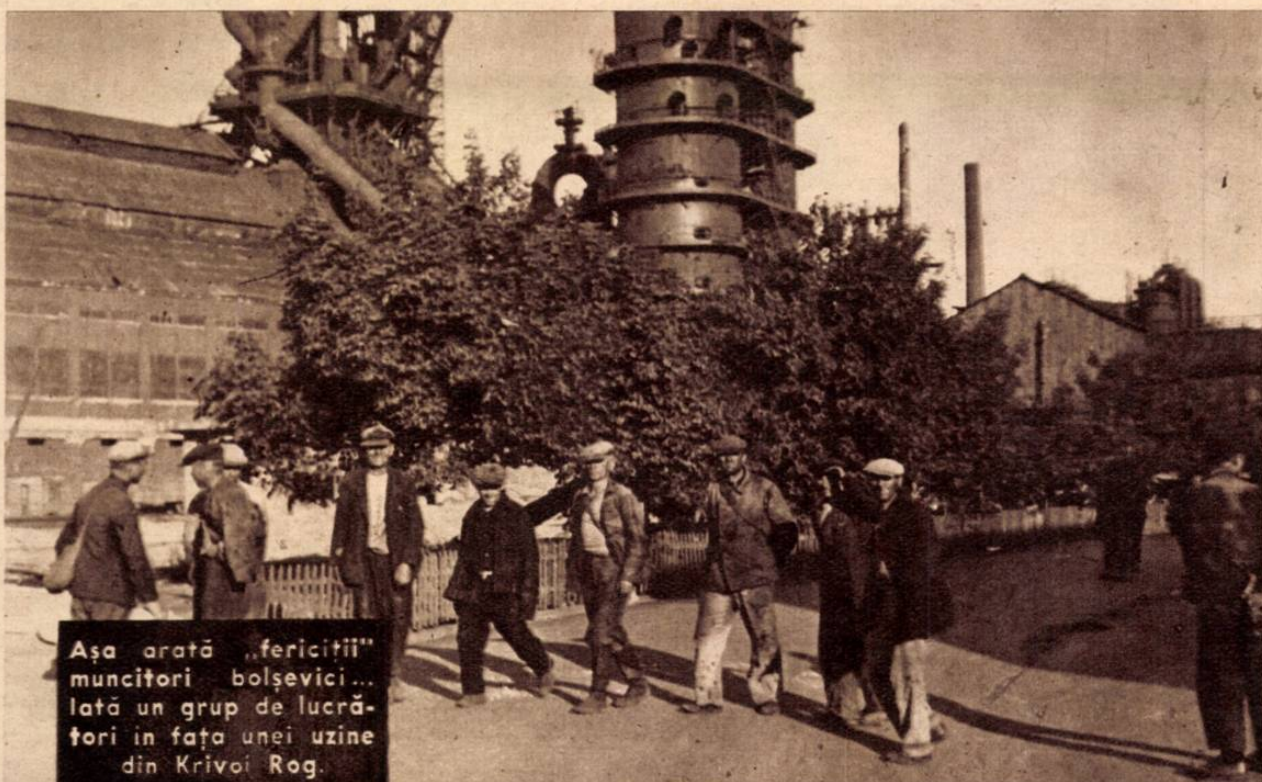
ANUL XV No. 765

25 SEPTEMBRIE 1941

32 PAGINI 15 LEI

Higiena înainte de toate! Aceasta este lozinka soldaților germani cari luptă pe front și cari au știut să-și păstreze astfel o sănătate perfectă. Legile higieni sunt respectate chiar în pozițiile cele mai avansate ale frontului și în condițiile cele mai puțin confortabile, cum vedem în această fotografie.

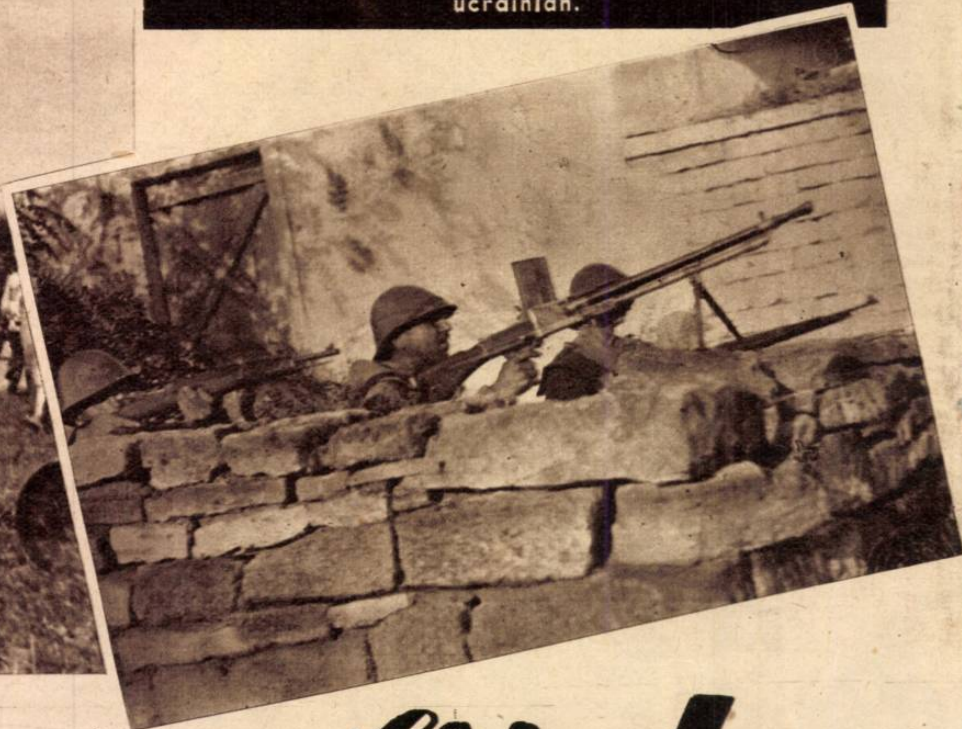
Așa arată „fericii”
muncitori bolșevici...
Iată un grup de lucră-
tori în fața unei uzine
din Krivoi Rog.

Sus: O înmormântare în Ucraina sărăcită de bolșevici.
Jos: Post avansat de pușcă-mitralieră într-un sat
ucrainian.

După retragerea bol-
șevicilor populația
ucrainiană se întoarce,
din ascunzișurile ei,
acasă.

Ultimile fotografii de război

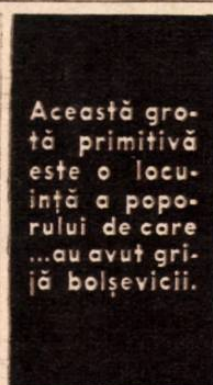
Stânga: Bărcile de cauciuc sunt a-
desea utilizate la trece apelor.
Dreapta: Pe bordul unui vas româ-
nesc de patrulă, marinarul român
și cel german citesc ziarul „Sol-
datul”.

Tancuri germane pregătindu-se de atac asupra liniilor de apărare ale Petersburgului.

În zorii fiecărei zile, avioanele noastre de bombardament se pregătesc să pornească la atac.

Această grota primitivă este o locuință a poporului de care ...au avut grijă bolșevicii.

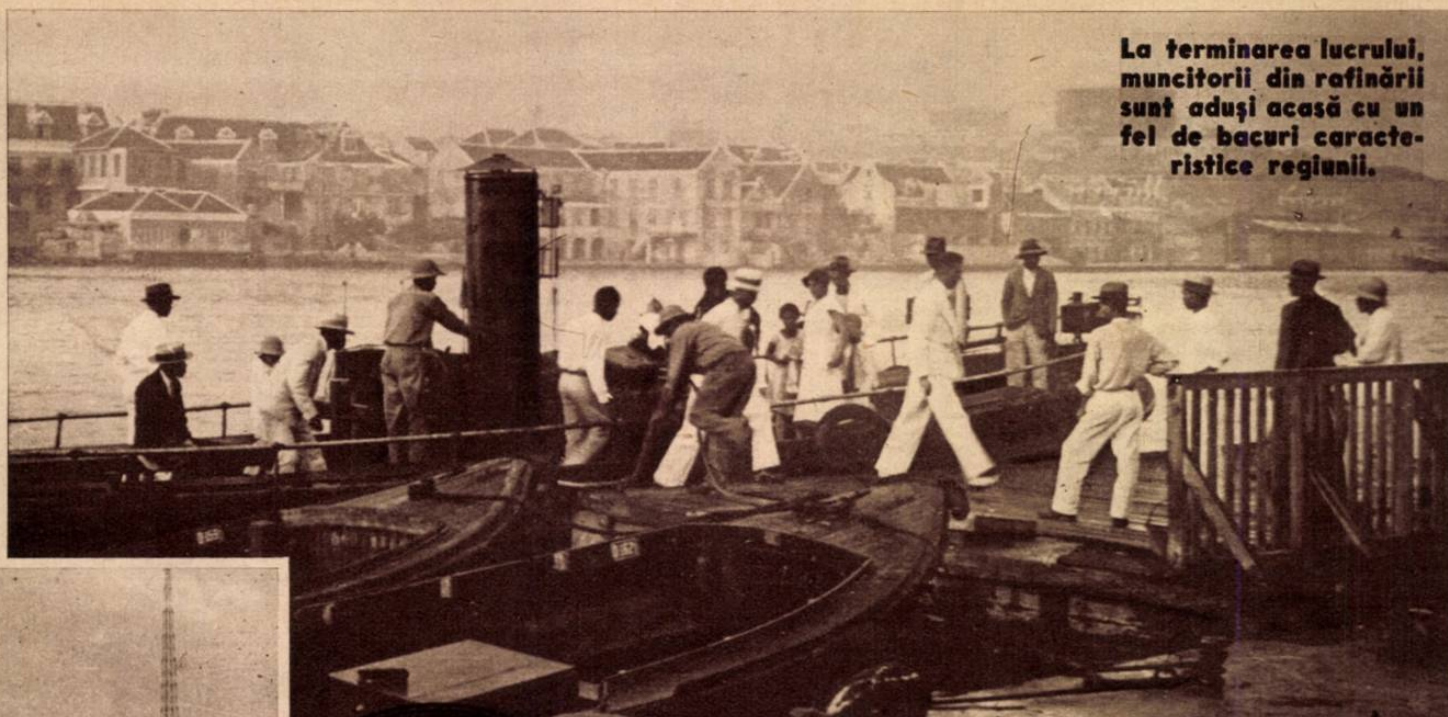
Apărarea anti-aeriană pe bordul unui vas de război românesc, care patrulează în apele Mării Negre.

e front

CURACAO este o țară care are petrol din belșug, fără ca pământul ei să producă acest prețios lichid.

Soldații spanioli cari au luptat adeseori pentru cucerirea acestei insule, au numit Curacao „Isla de los Gigantes”, adică Insula Giganților. Totuș, pentru spanioli, Curacao n'a însemnat niciodată prea mult, căci comorile pe care le-au căutat ei aci nu le-au găsit niciodată și nici măcar solul nu părea menit să poarte rodul grânelor. Mai târziu, în urma războiului de treizeci de ani, insula intrând în posesia olandezilor a

La terminarea lucrului, muncitorii din rafinării sunt aduși acasă cu un fel de bacuri caracteristice regiunii.

Portul care posedă petrol din belșug fără ca țara lui să-l producă.

cu petrol
despre care
nu se vorbește...

Mare eveniment la Curacao: a plouat abundent și toată lumea e veselă.

Stânga: Două aspecte din cartierul special al negrilor din Willemstadt, capitala insulei Curacao.

înflorit aci comerțul de sclavi.

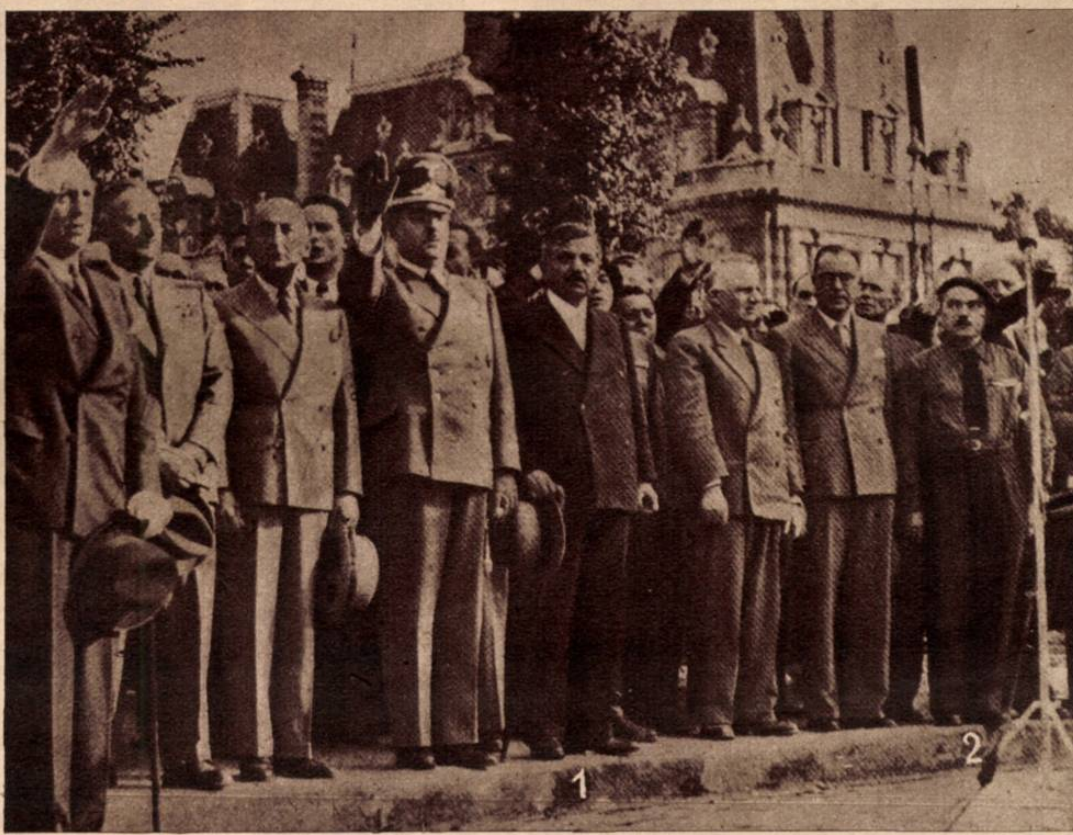
Pământul a rămas până azi nefertil, acoperit doar de cactuși, în jurul cărora rățesc turme întregi de capre, pe jumătate sălbătécite. Totuș, Curacao a căpătat o însemnătate extraordinară pentru vecinătatea ei cu Venezuela, țara bogată în petrol. Venezuela neavând port, din pricina coastei prea drepte, tot petrolul ei se aduce la Curacao. S'au construit astfel, acolo rafinării și o industrie corespunzătoare.

Un agent de poliție, negru, reglementând circulația Capitalei, de sub umbrela lui de soare.

Atentatul de la Versailles

D-nii Pierre Laval (1) și Marcel Déat (2), în timpul ceremoniei care a avut loc la Versailles, înainte de atentat

Stânga: D-na Laval și fiica sa, Contesa de Chambrun, interesându-se emoționate, la Sanatoriu, de soarta rănitului

Jos: Atentatorul Paul Colette (săgeata albă) transportat de polițiști spre închisoare, după ce a fost scăpat cu multă greutate să nu fie linșat de public

E cunoscut și a fost vestejit de toată lumea civilizată, atentatul pe care l-a săvârșit comunistul Paul Colette, la Versailles, contra d-lor Pierre Laval și Marcel Déat, cu prilejul plecării primului corp de voluntari francezi pe frontul de răsărit.

Reproducem aici, după revista „Illustrerte Beobachter”, reportajul fotografic complet al acestei noi și monstruoase crime cu care s'a ilustrat „Internaționala III-a”, grație, în bună parte, încurajărilor căpătate din cercurile plutocratice aliate cu bolșevismul.

Dreapta: Câteva secunde după atentat: D. Pierre Laval, grav rănit, este sprijinit de prieteni, care-l duc spre automobil și apoi la Sanatoriu

Jos: A doua victimă a atentatului: Marcel Déat, rănit deasemenea grav, este transportat de voluntarii francezi spre primul spital

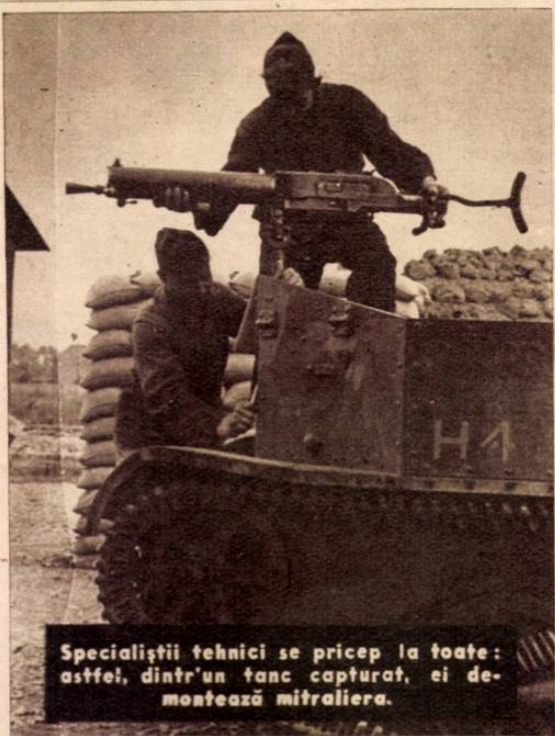
Cablurile pentru curentul electric, sunt întinse pe distanțe kilometrice.

Aerodromurile sunt luminate în așa fel încât aviatorii știu că pot aterisa sau decola fără nici un pericol.

Camuflarea aerodromului este făcută de către specialiști cu multă fantezie și pricepere.

Specialiștii tehnici se pricep la toate: astfel, dintr'un tanc capturat, ei demontează mitraliera.

AVIATIA a înregistrat un nou mare succes. Fraza aceasta apare foarte des în toate ziarele lumii. Știu însă toți ce înseamnă o victorie aeriană și de câte lucruri e condiționată?

O victorie aeriană nu se câștigă numai în aer. Atunci când pilotul doboară pasărea dușmană, alături de el trebuie neapărat să vezi umbra colaboratorilor anonimi, a acelor ne-numărați tehnicieni, fără de care superioritatea unei aviații nu poate fi imaginată.

Oamenii aceștia pregătesc mitralierele, dispozitivele de lansare a bombelor, într'un cuvânt tot ceea ce poate asigura superioritatea în luptă.

Neștiutorul se poate mira de însemnătatea pe care o acordăm noi acestor ajutoare. Vom

căuta să enumerăm numai toate specialitățile care trebuie să colaboreze pentru a asigura o victorie aeriană.

În primul rând vin mecanicii, cari revizuesc zi și noapte fără încetare toate aparatele de bord, motorul, toate instalațiile, fără a căror nestingherită funcționare, un avion este pierdut chiar din clipa decolării.

Din momentul în care avionul a pornit, echipe speciale camuflează terenul, spre a nu fi descoperit de aviația inamică. E o muncă ce necesită îndemânare, răbdare și ingeniozitate.

Între timp electricienii verifică instalațiile aerodromului, în vederea zborurilor de noapte care se vor face. Cablurile trebuie să fie întinse pe distanțe de kilometri, becurile trebuie să fie dispuse după anumite reguli, cablurile care duc la semnalele de comandă trebuie verificate deasemenea.

În timpul zilei se controlează semnalizarea luminoasă pusă pe punctele mai ridicate din apropierea aerodromului pentru ca nu cumva

Cum se câștigă victoriile AERIANE

un avion sosind în întunecime să se ciocnească de ele.

Pe aeroport este o foire neîncetată. Oameni demontează mitralierele defecte, le înlocuiesc cu altele noi. Munițiunile sunt improspătate, fiecare încheetură a avionului este amănunțit verificată de specialist.

Victoria aeriană, așa dar, nu se câștigă numai în luptă. Ea trebuie să fie pregătită de migala tehnicianului.

Atunci când comunicatele anunță victorii, nu slăviți numai pe pilotul care a condus avionul la întrecerea ucigătoare și eroică. Amintiți-vă că undeva pe un aerodrom, există un grup de tehnicieni, cari primesc rar răsplata destoiniciei lor, dar cari cu toate acestea au contribuit în cea mai mare măsură la asigurarea unui succes.

Controlul iluminării aerodromurilor se face cu ajutorul unor tablouri, de către specialiști.

Pe înălțimile din apropierea aerodromului se instalează becuri roșii spre a preveni accidentele.

Cluzica și RĂZBOIUL

PAȘNICELE ocupații ale vremurilor bune ar trebui, în mod logic, să fie excluse în vremuri de războiu. Cu toate acestea, oamenii nu pot să uite, nici chiar în cele mai aspre momente ale vieții lor, că în fond sunt oameni și că nu distrugerea este menirea lor în viață.

V'ați putea imagina o armată fără muzică?

Ba mai mult, nici chiar atacul n'a fost lipsit de transpunerea în sunete agreabile și până în vremea ultimului războiu, semnalul de pornire la luptă se dădea prin sunetele bărbătești ale trompetei. După cum încetarea focului după victorie se dădea tot prin sunete de trompete.

De bună seamă că a fi muzicant în timpul războiului, nu este tot una cu a fi muzicant în timpul de pace.

Nu este tot una să cânti o arie din „Wilhelm Tell” și să suni atacul. Nu știm cum se desfășoară exact astăzi lucrurile, dar în războiul trecut, nu puțini au fost trompetiști cari au luptat curajoși în primele rânduri, aducând aportul lor de jertfă și vitejie pe altarul patriei.

Actualul războiu a adus o noutate însă și pe tărâmul militar muzical. Elementul psihologic, care joacă un rol atât de însemnat în războaie a fost luat în cele din urmă în seamă, iar conducătorii armatelor știu că una din armele însemnate pentru obținerea victoriei este o bună dispoziție sufletească a trupelor.

Așa se explică faptul că artiști de seamă au îmbrăcat haina militară, spre a da lupta, având drept armă instrumentul lor muzical.

Orchestre simfonice

Concert dat într-o sală populară germană.

Concertele date în timp de război atrag un public numeros din toate categoriile sociale

Soldați germani improvizând un concert pe front.

Concert militar într-o piață din Strasburg.

cu renume mondial. — ne referim la orchestre germane — care au reușit să obțină succese mari în toate capitalele lumii, apar astăzi în haine ostășești, în fața soldaților, spre a le însemna sufletele, spre a le insufla dispoziția eroică pe care o necesită greaua luptă pe care o dau.

Este interesant că tocmai în zilele acestea de încordare, lumea se simte mai atrasă de muzică decât oricând.

În Germania s'a făcut o anchetă, stabilindu-se că dela izbucnirea războiului, numărul concertelor și al celor cari participă la ele, au crescut considerabil.

În fiecare orășel, în fiecare uzină, s'a creat o mică orchestră, dacă nu cel puțin un cvartet, care dă concerte.

Dar partea mai demnă de relevat este noutatea inspirației muzicale. Soldații sunt creatori ingenioși de melodii atrăgătoare, care vor rămâne în folclor și care vor oferi material de inspirație pentru compozitorii culți ai vremurilor care vor veni.

Un ultim lucru pe care trebuie să-l remarcăm, este că în armatele moderne, comandamentele au instituit cursuri speciale pentru conducători de coruri ostășești.

În felul acesta s'a ajuns ca fiecare unitate să aibe omul de specialitate, care să instruiască ostașii în arta cântecului. Muzicuțe de gură, armonici cu burduf și glasul lăsat de Dumnezeu, sunt elementele acestor orchestre improvizate, dar extrem de atrăgătoare.

De milenii încoace, omul își exprimă bucuria și durerea prin muzică. Și tocmai în zilele noastre lucrul acesta trebuie să ne fie de ajutor mai mult decât oricând.

Fanfară militară germană intonând marșuri de război.

Generalul Golikov, generalul Repin și ambasadorul Umansky, reprezentanții bolșevicilor pentru tratativele cu guvernul american, la sosirea lor în Statele Unite.

În jurul Tobrukului au fost aduse tunuri germane de mare calibru, care au început să intre în funcțiune. Consecința acestor uriașe salve de foc s'a putut vedea, în ultima săptămână, când englezii, disperați, au încercat — deși zadarnic — să rupă acest cerc ucigător din jurul fortăreței lor. În fotografia noastră: momentul când obuzul uriaș trebuie să fâșnească din gura tunului, spre Tobruk.

D. Salazar, președintele Portugaliei, inspectând echipamentul noilor contingente trimise în insulele Azore.

Marele Baraj al Niprului, pe care sovieticii l-au aruncat în aer. Prin distrugerea acestui baraj, ei sunt primi care suferă, deoarece acesta le alimenta numeroase uzine dincolo de Nipru.

din TOATA LUMEA

Se știe că Ducele a vizitat frontul de Est, unde a avut și o întrevedere cu Fuehrerul. Iată o fotografie în care îl vedem pe cei doi șefi ai Axei, trecând în revistă o coloană de trupe motorizate italiene.

← Fericită că a scăpat de stăpânirea bolșevică, populația civilă din regiunile Rusiei ocupate de trupele germane își construiește adăposturi contra bombardamentelor răzbunătoare ale sovieticilor.